

Luceafărul

Săptămânal editat de Uniunea Scriitorilor din Republica Socialistă România

Scriitorul și patria

„Cînt țara-mi înlăcrimată și pe bietii locuitori ai Țării Moldovei”, este versetul-lemn care deschide, cu cîntecul în urmă, Poema lui Miron Costin. Iată, de asemenea, și inscripția-chemare a marelui Mihail Sadoveanu adresată semenilor săi, trăitori în România începutului de secol al XX-lea: „Prieten și prietene, întindem în mînile să vi le string. Binecuvîntate aceste zile eroice, în care se pun temelile unei lumi mai bune! Străduinți și jertfe le închinăm cu bucurie generației ce se ridică. Lumina sufletului nostru va luci în ochii oamenilor de mine, copii noștri. Lumina sufletului nostru va luci în apele domestice, în hidrocentrale electrice și urme, în grădini neîfîrșite, în holde, în așezările civilizate ale muncitorilor acestui pămînt al patriei noastre”.

Asemenea mărturisiri, cu valoare de crez, inspirate de realități istorice specifice, vorbite din cele mai intime resurse ale conștiinței morale-filozofice și etice, dovezi ale apartenenței organice-inevitabile la istoria și spiritualitatea poporului român, nu începe nici o îndoaială, pot fi identificate în opera fiecărui dintre marii exponenți ai culturii și literaturii noastre. Și nici nu s-ar putea altfel, alt timp cit însăși rațiunea de a exista a acestui său creator. Pentru scriitorul român din lat-deună, rezidă în aspirația neîndrăcinată de a da glas peisajului său literar, tuturor acelor forme de simțire și acțiune ale poporului care, în împrejurări diferite, poartă nemulțumiri însemnele efortului de edificare a unui mod de existență structural în conformitate cu acele atribute inalienabile ce derivă din originea sa etnică din luptele sale milenare, menite a temeinic a țară independentă, liberă, stăpînată de destinul propriu, con-

știință de viitorul pe care fiii ei, i-l pregătesc. Aici își are izvoarele, ce se pierd în adîncul timpului, neîntrerupta acțiune desfășurată de scriitorul român, acțiune al cărei scop vizează așezarea creației sale în ansamblul valorilor patrimoniului artistic elocvent prin specificitatea lor națională intrinsecă. De neuitat rămîn, astfel, cuvintele cu care, în capitalul de încheiere a monumentale sale lucrări literare române de la origini pînă în prezent (Spațiul național) George Călinescu redă în profunzime și cu o încredere deosebită de mare, în secolul perfectiunii fuziunii dintre criteriul social-filozofic, etic, istoric, pe de o parte, și cel estetic, pe de altă, suportul axiologic al întregii creații comuniste de literatură română începută în momentul încheierii și încheierii cu epoca modernă. Marele critic român se sprijină pe actul de neîntreruptă „descoperire și aprofundare a propriei istorii și a istoriei spirituale”. Neamul românesc nu este de autori și tîrziu de opere, în neîntrerupta lor succesiune și în strălucirea lor variată, omisită în modurile de legătură, în mîndria civic-patriotică, surdă necesităților, mereu vie, de învățăminte pentru fiecare dintr-un noi.

„Eu am fîcîr crînte potrivite / Și leagănul urmașilor străpini. / Și, frîntîmîntă mi de săntămîni / Le-am prefăcut în visuri și-n locușe”; avem depline temeiuri să afirmăm că, pentru autenticul slujitor al literelor române contemporane, cele spuse în Testamentul arhiepiscopar au semnificația celui mai de preț și mai grav îndreptar lîpuit împlinirea crezulului artistic.

Luceafărul

Bibliotecile copilăriei

atunci cînd alegem cărți pentru copiii noștri sau în vederea înțelegii și a cunoașterii și a înțelegerii, trebuie să ținem în seamă, în afară de conținutul și valoarea literară, și aspectul fizic al cărții. Pentru că vîrsta aceasta reverberază în noi peste timp, pentru că de ceasurile ei ne aglăm din ce în ce mai complexiv, ca de un adevăr ineluctabil al ființei umane.

O bibliotecă a copilăriei nu poate fi o colecție de elemente, parțială precum piesa gîrpeului, ca un accesoriu al unei vîrste depășite. Pentru că vîrsta aceasta reverberază în noi peste timp, pentru că de ceasurile ei ne aglăm din ce în ce mai complexiv, ca de un adevăr ineluctabil al ființei umane.

elucubrării și marii adevăruri, istorii extraordinare ori cîntecuri, spații de basm mitice și totodată decurii obișnuite, fi-rești, cotidiene. Ele sînt felii de viață mirabolantă, într-o țară a minunilor dar, în același timp, depășită hiperrealitate, fotografică, în care domănește observația preciză detaliului și nu inertia locului comun, generalizarea comodă. Creanță, Eminescu, Sadoveanu, Slavici, Gălbeneanu, Arghezi nu se „conștientizează” și nu se suferă în dimenziuni, nu se demontrează și nu se edică de la o catedră autoritară. Nici unul nu se „conștientizează” acționând pentru cel mic, ci se înalță. Nici vorbă să traseze literatura noastră copil ca pe o roată alară! Ei sînt mereu în habitașca noastră la loc de cinste. La fel Don Quixote, Robinson Crusoe, Gulliver, Pinocchio, ca și cărțile semnate de Andersen, Selma Lagerlöf, Frații Grimm și Petre Ionescu. Cîntec de război și de lăutar sînt cărțile lui Jules Verne.

Cîtă seriozitate și căldură, tehnica și poezia la Războiul din 1914! Numele lui Mircea Săntămbraș, Monica Pillat, Sonia Lăraș, Octav Păunescu, Ion Vinea, Ștefan, Tiberiu Uta, Tiberiu Uta, Tiberiu Uta sînt mereu pe buzele copilăriei. Și cei de frumusețe și de cântecuri: Gălbeneanu, Paul Arghezi, Constantin Băneș, Maria Șerban, Dumitru M. Ion, Ion Maria-Luiza Cristescu scrierilor pentru cel mic. Nici o contra-ficțiune, nimic, improvizații, nimic, nici un zgomot ori o coincidență care se dau drept ginguri ori „liter-

Doina Uricariu

Continuare în pag. 7-a

CREANȚA și structurile epice

Îndelung și detoc lexicionul efort făcut de critică — începînd cu Nicolae Iorga și G. Teodorescu — de a stabiliza în literatură și în cultura noastră termenul „creanță” și valoarea „Amintirilor din

Dez. de Sabes Ștefan

copilărie —, în cele din urmă, s-a putut solda cu succese definitive datorită rigurii și minuțiozității teoretice sub al cărei semn s-a deslăsat interpretarea operelor marilor scriitori. A trebuit, prin urmare, să fie depășită și faza unui soi de extaz mistificat, al cărei nucleu rezidă în invariabilitățile ereditare și, dintr-o dată, să se opereze la Creanță și reprezentarea sa ontologică, să se realizeze o evaluare critică de a se analiza și evalua critic. Cu toate acestea, a rămas să fie deslăsat cum se naște creanța și să se realizeze o înțelegere profundă a mecanismului ei. Într-un articol din „Amintirile din copilărie” din anul 1968, profesorul în domeniul literaturii, Proscodim în acest chip, avem o analiză detaliată a apartenenței lui organelor la matca ex-

Nikolae Ciobanu

Continuare în pag. 7-a

Paul Dugneanu

Continuare în pag. 3-a

JURNAL DE POET Lumea ca vedere la Țuculescu

Ceas ce da profunzimea vizionară pinzelor lui Țuculescu, smulgându-le dintr-un static inexprisiv, proiectînd spațiul supus prelucrării în ordinea spiritului său de senzație în structura literară. Într-un articol din „Amintirile din copilărie” din anul 1968, profesorul în domeniul literaturii, Proscodim în acest chip, avem o analiză detaliată a apartenenței lui organelor la matca ex-

Ioan Alexandru

Continuare în pag. 7-a

Istoria literaturii române de G. Călinescu în lumina corespondenței

În 12 septembrie 1968, Călinescu trimite o scrisoare din București către un prieten din Iași, în care vorbește despre literatura română și despre corespondența sa cu prietenii din Iași. Scrisoarea este publicată în „Amintirile din copilărie” din anul 1968.

Ion Longin Popescu

Continuare în pag. 6-a

Al. Piru

Continuare în pag. 6-a

LOCURI CARE AU DEVENIT ISTORIE

De veghe în Vatra Luminoasă

În ziua de 23 August 1944, „Tudor”, „legătura superioară” chemată sub din formațiunile de luptă ale muncitorilor din Capitală să se mobilizeze în sediul extraordinar la orele 21, în rasa conspurcată din strada De Vege, în vederea primirii unei „misiuni speciale”. Grupul comandat de rezervă Ilie Dinu, de atunci muncitor, era membru al acestui grup de luptă revoluționară, ales pentru îndeplinirea misiunii din zecile de formațiuni similare.

— De ce tocmai grupul din care făceați parte, tovarășe general? Ce a justificat această încredere?

— Eram grupul care îndeplinea pînă la capăt multe misiuni dificile intermediare de partid. Într-o noapte, memorabile au rămas cele de distrugere a comandamentului legăturii între comandamentul român și german, dintre comandamentul aviației și cel al armatei germane de uscat, dintre Ministerul de război și comandamentul hitlerist, dintre Legația germană și comandamentul generalului Haseva, dintre acesta și Gălbeneanu etc.

Acetia misiuni riscante le îndeplineam în trei: unul înia cablurile, cel pe aer. A doua zi, verificînd efectul, găeam legăturile refușate. Am tăiat atunci bandă mari din cabluri. Și așa puteau fi repute în funcțiune în termen scurt. Am ocolit noi soluții. Și am găsit. Înarmat cu pistolet, clește izolator, frîngie de sînat, cușă de altoi, am surs din elcruș pentru aproape 24 de ore cablul ce ținea legătura între

misiunea aviației și comandamentul german al Capitalăi. Acest cablu traversa cursura anului lei din Piața Operetăi. Am tăiat și am legat capetele de croșni. Pentru depășirea întreprinderii, hileristi a trebuit să cerceteze cablul de la cap la cap, să-l treacă pe surs. La fel s-a întâmplat și cu un instalat utilitate militară hileristă de la Figeș, Băneasa și Otopeni. Undeva, lângă gara Băneasa, cele trei cabluri aveau traseu comun prin-o stradă. După un antrenament prealabil, am trecut să despic fiecare cablu în lung, să introduc cleștele izolator și să retez conductivii proprii-zisă, lăsînd după aceea izolația de cauciuc și să închei și închei, practic, aproape imposibil de observat tăierile. De data asta, specialiștii germani au fost nevoiți să cerceteze cablurile în întregime timp de 48 de ore! Un militar șile ce însemnă pe front două zile și două nopți de țieră a telecablurilor. Am primit felicitări de multe ori de la conducerea partidului, prin legătura noastră superioară. Astfel că încredințarea unei „misiuni speciale”, în seara zilei de 23 August, formațiunii noastre și s-a pîrut justificată.

inedit

Tudor Arghezi

„Aruncătorul de bumerang”

Virgil Teodorescu ramine de-a lungul evoluției sale, în cînd variațiilor de stil, un poet suprarrealist pentru că suprarealismul, în aparență omogen, înglobat în fond destule tendințe contradictorii. Și diferența esențială se manifestă tocmai între programul teoretic unitar, ce stabilește un număr de dogme pînă la care frumusețea dictează „automat” și practica stritului care-i contrazice, în primul rînd, principiul de bază, anind propriul ei sistem de norme și reguli coerenți și logice, în poezia paradoxurilor verbale. Desigur, aceste considerații sînt valabile într-un grad mai mare sau mai mic, în funcție de structura și individualitatea fiecărei opere în parte. În orice caz, Virgil Teodorescu este unul din poezii care aplică conștient aproape mecanic și nu „automat” lecția suprarealismului.

Altfel spus, după sondaerea inconștientului sau explorarea visului urmează circumscrierea cel mai exact și mai lucidă a impresiilor și senzațiilor unecori dușă pînă la discursivitate, prin intermediul imaginilor: „Părul tău e lampa acestei secolului / Cîntîndu-se mă laud în umbră / Mi place cînd plouă să vorbesc despre / Pentru că e o focă înfînată la soare / Eu port pe umeri un columar / Ca oul unei castelane înecat în mlaștină / Cenușa e părul tău nedormit / Cenușa de rugină străbătînd întreaga trachee / O voi risipi în aerul marin / Ca momeala aruncată de pescar” (Castelana înecat). Prezența comparației este indicată sigur al naturii mediate a poeziei. În schimb, Virgil Teodorescu este din pînă suprarealist atunci cînd își face din analogie mîndrul discursiv al său poetic. Într-un fel, cu caracter teoretic. Signe ascendent, Andre Breton, analizînd semnificațiile analogiei poetice prin diferențiere specifică, nota: „Considerată în efectele sale, este adeseori că ana-

Și acum mă-ntorc spre locul primei noastre întîlniri / Adunînd cu-o mină fîcarea și cu alta amintiri.

Roua arde-n spinii negri de pe drumul înapoi / Parcă feți-frumegii lumii cu pieptul de diamant / Dorm. De-apuuri cîle de / Privînd seroz covîșită — printre plante.

Roua stăducește-n ierburii pînă-n marginea țării / Și suind-o se întorcea peste lața veghiei.

Pe-un bordel ce-mi iese-n cale învitat cu pietre scumpe / Salcia e pieptănată de un vînt cu aripă multe.

În pîru ce-obia-și rostește numele cui vrea a-sculte / Balta cu-avutia-i vastă se lărgeste și se rumpă.

Crîni gălîci cu gene albe duc un lan cîi a potecă / Pentru vooezții fluturi ce se-avată în scuteleci.

Cite patru-cinci grămădi, beți de vis, se-ncurcă-n zbor / Ca a mină plutoare ce se-nchide și deschide.

Un mierlo și-orată capul dintr-un stuf de eguride / Și nu-i vine ca să sticeja capul fericierei lui.

Ceul risipește-atîtea bagății din vîntu-i gol / Că sîmbul se uimește să se simtă de cristal.

Sfîșicos și-or duc pașii pîn-la undă ca să vază.

Dați tocmai lui din creștet îi răsece aurea o roză.

(Vechi manuscris)

In pagina 6-a

200 de ani de la nașterea lui GHEORGHE LAZĂR Patria și progresul

articol de Dan Berindei

Dramă și poezie

„Scoica de lemn”: viața și jocul

Scoica de lemn vine după Echipa de zgomote, pentru mine cea mai frumoasă și mai variabilă: în spațiul ales, grupul își epuizează posibilitățile de comportament concret și, prin condițiile limitării, permite deflurarea imaginativă. S-ar spune că închiderea situațională este făcută pentru a elibera visul și mișcarea. Spațiul-limită este variabil, o casă familială în primele povești, a spațiului limitat în altele, pierdută în băți în Doi saci de pîșă, o alta închiriată în Scoica de lemn, un stadion în foietone, o stațiune la mare în Lărbă vîștie, un studio acustic în Echipa de zgomote, un oras sau mai mult în Frumusețea nebunilor. Scoica de lemn multiplică însă limitările spațiale: Mihai are o cușcă personală, în care intră după dorință sau dispoziție sufletească. Limitarea spațială asumată constituie premiza declanșării frenetice, a fascinantului flautului ludic în care realitatea și proiectia dorințelor se confundă. Fănuș Neagu prezintă deci personaje a căror vocăție provine din vocăția sau blestemul claustrării înainte de Liops și psihanalizei. Goethe constata un adevăr esențial: „In der Beschränkung zeigt sich erst der Meister.”

O altă particularitate spațială privește locul iluziilor. Fănuș Neagu este autorul cel mai important al literaturii române în ceea ce privește construcția iluzorie a spațiului. În spiritul celui mai frumos baroc, el vrea să împodobească spațiul vietii pînă la a-1 transforma în decore de joc. El nu este dintre cei ce văd ceea ce nu există.

Marian Popa

Continuare în pag. 7-a

figura spiritualului creator... Eugen Negrici

cronica literară

Eugen Negrici «Figura spiritualului creator»

Originalitatea intelectuală... Eugen Negrici

Un foarte incitant volum recent... Eugen Negrici

tire de istorie și teoretician literar... Eugen Negrici

Oricum, latentă dezbateră actuală... Eugen Negrici

● Povestiri înfocate, greu de cenzurat... Eugen Negrici

● Lirica feminină actuală... Tensiunea lirică

viața cărților

poezia

Tensiunea lirică

Amplu amfiteatru, în care luptă și mor doar zeii... Tensiunea lirică

scenariu și falsetul... Dan Alexandru Condescu

proza

Proza poetică și vizionară

mare, întinsele un curios notaturn care... Proza poetică și vizionară

mimic de histriion din care Mihai Ursachi s-a făcut un stil... Artur Silvestri

CARTEA DE DEBUT

Reporteri în anchetă

mai ales, alarmant banală... Reporteri în anchetă

nu depinde de sex... Reporteri în anchetă

● În cercetarea folclorică... Critica

De la poezia la antropologie... Critica

critica

De la poezia la antropologie

de ce o poezie funcțională... Critica

compendiu

Gloria Lăcătușu: „Zăpezile calde”

Nicolas Bădilescu: „Iarbă fără memorie”

Ileana Ioanid: „Traversări”

Doina Uricariu

Mihai Coman

Doina Uricariu

Mihai Coman

cezar ivănescu

Jeu d'Amour

I eu insumi cu-mpletile tringhii și lanțuri bune viața mi-am legat, precum adică în cîmpii, în iarbă verde căli pe-nserat, în zori cînd soarele se înalță capitele la cai le deșlegam, prin roua nopții care strălucea ca ingerii stioși ingenucheam !

I tringhii de aur, lanțuri de argint azi au pățuns adînc în carnea mea, ca rîni de aur azi mă mai alint, roșă de aur tinerețea mea !

Jeu d'Amour

(Romeo și Julieta)

I altă doar, m-au fermecat buzele tale, pelerine ! și-n somnul Marții m-au culcat cu tine-alături de mine, și-n somnul Marții m-au culcat cu tine-alături de mine !

I mult ochii mei au lăcrimat trupul lîntului de suspine, în Casa Marții incuiau cu tine-alături de mine, și-n somnul Marții m-au culcat cu tine-alături de mine !

I cu ziduri ne-au înconjurat, cu graoază, ură, și cu line vestiminte line, în curat, pe tine, suflet, și pe mine, vestiminte line, în curat, pe tine, suflet, și pe mine !

I să te trezești nevinovat cu singele-ți curgînd în vine funebru fluviu ! Marții dot cu tine-alături de mine, funebru fluviu ! Marții dot cu tine-alături de mine !

I să te trezești impresurat de toată Moartea care vine, în somnul Marții ne-au culcat cu tine-alături de mine, în somnul Marții ne-au culcat cu tine-alături de mine !

I altă doar au învățat buzele tale săbiilne : ne-au amorit și ne-au culcat cu tine-alături de mine, ne-au amorit și ne-au culcat cu tine-alături de mine !

I altă doar ne-au învățat oția șiu mormintii bine, ne-au amorit și ne-au culcat cu tine-alături de mine, ne-au amorit și ne-au culcat cu tine-alături de mine !

I neinceput s-a încheiat totul și totul nu știm cine l-a preursit și ne-a lăsat cu tine-alături de mine, l-a preursit și ne-a lăsat cu tine-alături de mine !

I cine aici ne-a îndrumat lăpturile-ne angeline ? ne-a îndrumat și ne-a culcat cu tine-alături de mine, ne-a îndrumat și ne-a culcat cu tine-alături de mine !

I singur doar crinul înălțat la gura Marții încă ține farmecul ce ne-a fermecat pe mine, suflet, și pe tine, farmecul ce ne-a fermecat pe mine, suflet, și pe tine !

I singur doar crinul înălțat petalele-și închide-n sine cu-un farmec ce ne-a fermecat cu tine-alături de mine, cu-un farmec ce ne-a fermecat cu tine-alături de mine !

I poate că sufletu-ți plecat cu-al meu n-a să se învace nicicînd de-acum : (i-am sărutat buzele tale pelerine, nicicînd de-acum : (i-am sărutat buzele tale pelerine !

I fie deci binecuvîntat scriul Marții ce ne ține căci pentru o clipă te-am aliat, aveam, suflet, pe tine, căci pentru o clipă te-am aliat aveam, suflet, pe tine ! I în suferința cămîniam stoc ca Moartea să mă invenine, să-mi alfu sufletul, aliat plin de parfum cum crinul plin e, să-mi alfu sufletul, aliat plin de parfum cum crinul plin e !

ion tipsie

C azul era extrem de grav, pentru prima dată în analele unității, disciplina fu foarte încălcată de o manieră cu totul aparte. În cabinetul comandantului, după dezbateri implicite, morala ale acelei unități de excepție. Tovarășa locotenent Elena îl raporta șefului cu înverșunare :

— Am deschis usa, apoi am făcut un pas. Ah, dacă nu eram ofițer lesinat, tovarășe colonel ! Priveliștea era îngrozitoare... Acest altun cuvînt a înțeles că un tunet de mîhnire, făcînd să tresalte sufletul și tunica tovarășei locotenent Elena. Vorbeste convingător, din inimă, toți fiind convingși că era pătrunsă de gravitatea faptelor șioplegîta de urmărirea în lumina regulamentului disciplinii militare.

— Martora se afla în brațele tovarășului locotenent... — Să nu exagerăm — încercă șeful o manevră.

Nu exagera ! Brațul drept al tovarășului locotenent Alexandru ținea pictoarele martorei... dezvelite pînă la genunchi și chiar mai sus... Mîna stîngă a tovarășului sprijinea spatele martorei. În atitudinea sa tovarășul locotenent Alexandru punea mult suflet, ceea ce mă face să cred că acțiunea sa avea un caracter premeditat. Tovarășa Magdalena îl ținea pe tovarășul cu ambele mîini împreunate de după gît, dar nu din vreun sentiment deosebit, ci... instinctul de apărare... Martora a strigat : „Ești nebun, nene sau tovarășe... apoi a adăugat locotenent P. Eu am înlemnit, surpriza a fost mult prea mare. În clipa aceea am voit să strig : Jos mîinile de pe martoră ! dar n-am avut putere. Copleșită de emoție, abia am reușit să murmur : Nu se poate ! Apoi, în disperare de cauză (sufletul îmi era încărcat de amărăciune), am dus mîinile la ochi și... să mă țin, nu cădreaș cu poziția unui ofițer rănit pe frontul invizibil, am început... adică, vreau să spun că mi-au dat lacrimile... A fost un sentiment involuntar, personal am depus eforturi sporite pentru a-mi păstra calmul. Dacă nu mi-aș fi amintit că am semnat angajamentul solemn, zău că să fi plina de-a binelea.

Șeful și-a dus mîinile la temple, apoi la ochi și a murmurat stupefiat :

— Incredibil ! Ofițerul de serviciu, cu mîinile lipite de vîșuca pantalonilor, de zece minute uitate cu desăvîrșire să mai respire.

— Vă ascult ! I-a abordat copleșit șeful.

— Eu n-am văzut mai puțin și n-am auzit nimic ! — mitraliază scurt ofițerul de serviciu.

— Mă rog... spuneați ce ați văzut ! Raportez că tovarășul era, într-adevăr, în brațele tovarășei. Adică raportez, tovarășe că în brațele tovarășului, dar eu nu am nici o vină în acest sens ! Raportez, că eu nu l-am văzut pictoarele tovarășei deși m-am ridicat pe vîșuri și chiar m-am urcat pe un scaun. Mai sus de genunchi, raportez că nu am văzut nimic, unghiuș nu-mi permit... Sîntul este la atajul uruș, iar eu, în parter după cum bine cunoașteți amplasamentul biroului... Adică, raportez, în concluzie, tovarășe îl ținea de gît pe tovarășul, iar tovarășul avea o mîină pe spatele tovarășei. Nu pentru că aș voi să-l apăr pe tovarășul locotenent, dar înclin să cred că martorei i-a făcut rău — femeile leagă din orice fleac — și tovarășul cu devotamentul specific, a sărit în sprijinul ei pentru a-i acorda primul ajutor. Dacă mă gîndesc bine, nu sînt sigur dacă am văzut ceea ce am raportat anterior. Vreau să raportez că nu se observa preciz dacă tovarășea se afla sau nu în brațele tovarășului !

Un nou „Incredibil !” a înflorit ca o explozie de deznădejde pe buzele șefului.

— Ați izbucnit în plîns ? Il interviuează cu haz de nează.

— Nici gînd ! Conform regulamentului și celorlalte acte normative, militarul... iar eu, ca ofițer de serviciu, trebuie să privesc orice problemă cu toată seriozitatea.

— Și ați privit la pictoarele martorei cu toată seriozitatea ?

— Raportez că, da ! Fapta locotenentului Alexandru era îngrozitoare. Acolo, în templul justiției, locotenent Alexandru săvîrșise, așa cum precisaseră tovarășa locotenent Elena și ofițerul de serviciu — care nu auzise, dar vîșuca... un act ce arunca o umbră neplăcută și atît asupra lui, cît și a colectivului de muncă. Era de datoria colectivului să intervină, pentru restabilirea ordinii : locotenentul trebuia desființat. Scurt ! Să se învețe minte !

Vă ascult ! — mi s-a adresat zornăvit șeful. Vă rog... înșelăt, de sinceritatea dumneavoastră atrîm... cum al putut să comiți așa ceva, tovarășe ? Pentru că tovarășul surprins în flagrant cu

Măi făcînt

tovarășa în brațe eram eu. Măi îmi spunea tovarășa Magdalena. Ești nebun, nene locotenent !. În timp ce locotenentul Elena izbucnea în lacrimi, recepționînd îngrozitoare încălcarea normelor eticii profesionale.

Doamne, în ce belea m-a virit afuristata arta de Magdalena. Cum naiba ? Zău că-mi vine... Nici eu nu știu ce naiba îmi vine... În orice caz, mă încercă o stare de lenă, argumentele colegilor și mărinimia — în perspectivă — a șefului mă conving de supremul adevăr : e lată rău !

De fapt, tot tărăboiul a început ieri. Tovarășa Magdalena, la orele treisprezece fix (cifra aceasta îmi spune ceva !), a intrat în clasă cu catalogul sub braț și a început să scormonească în tainele abecedarului după vechiul atî !

O-1 ! OI Toată clasa după mine ! Și clasa pomena la asalt : „O-1 ! OI !” „Mal clar, copii, fiecare literă trebuie să se distingă. Reținuți : O-1 ! OI ! Scurt, cîți mai scurt al doilea OI !” Oais numărul doi nu mergea și pace, copiii le era lehamite să ridice tonul pe speșele acelei ovine. Desperată, tovarășa Magdalena s-a îndreptat spre fereastră, își programase o secundă de reculegere. În acel moment, un cetățean traversa strada neregulamentar, mărșăluind în zig-zag, de parcă asfaltul ar fi fost mînat. Asta nu o duce mult ! — și-a spus tovarășa Magdalena. Ceea ce s-a și întîmplat : un autocamion, mare cît un patul, a înținat din intersecție și l-a făcut afis. După ce a trecut peste el, a dispărut cu aceeași viteză cu care apăruse. De grăz, tovarășa Magdalena a uitat să ține „Ajutor” sau „Aaaa”, sau ce naiba mai poate ține o femeie în asemenea împrejurări ! Nu ! Tovarășa Magdalena a slobozit un cutremurător „O-1 ! OI !” întreaga clasă a urmat-o trezită brusc din

mim din inimă, tovarășa Magdalena ! Declarația dumneavoastră ne este de un mare folos pentru identificarea operativă a autocamionului. Vă asigurăm de înțelegerea noastră considerată, și vă urăm noi succese pe linia educării pruncilor din urbea noastră... etc”. O mie de ani pace !

Nu ! Tovarășa Magdalena nu a făcut așa ! Tovarășa Magdalena a intrat în biroul meu ca la dumnezei ascasă... Și-a zvrîlit geanta direct peste biroul meu. Da, da, și-a pus pictoarele direct pe biroul meu. Între dosarele mele, lângă servieta mea... dar mai ales în fața mea, în fața ochilor mei... Apoi... apoi știți ce a făcut tovarășa Magdalena ? Vă dau cuvîntul meu de onoare că spun adevărul cel mai curat : și-a așezat pictoarele pe biroul meu. Da, da, și-a pus pictoarele direct pe biroul meu. Între dosarele mele, lângă servieta mea... dar mai ales în fața mea, în fața ochilor mei... Apoi... apoi știți ce a făcut tovarășa Magdalena ? Vă dau cuvîntul meu de onoare că spun adevărul cel mai curat : și-a așezat pictoarele pe biroul meu. Da, da, și-a pus pictoarele direct pe biroul meu. Între dosarele mele, lângă servieta mea... dar mai ales în fața mea, în fața ochilor mei... Apoi... apoi știți ce a făcut tovarășa Magdalena ? Vă dau cuvîntul meu de onoare că spun adevărul cel mai curat : și-a așezat pictoarele pe biroul meu. Da, da, și-a pus pictoarele direct pe biroul meu. Între dosarele mele, lângă servieta mea... dar mai ales în fața mea, în fața ochilor mei... Apoi... apoi știți ce a făcut tovarășa Magdalena ? Vă dau cuvîntul meu de onoare că spun adevărul cel mai curat : și-a așezat pictoarele pe biroul meu. Da, da, și-a pus pictoarele direct pe biroul meu. Între dosarele mele, lângă servieta mea... dar mai ales în fața mea, în fața ochilor mei... Apoi... apoi știți ce a făcut tovarășa Magdalena ? Vă dau cuvîntul meu de onoare că spun adevărul cel mai curat : și-a așezat pictoarele pe biroul meu. Da, da, și-a pus pictoarele direct pe biroul meu. Între dosarele mele, lângă servieta mea... dar mai ales în fața mea, în fața ochilor mei... Apoi... apoi știți ce a făcut tovarășa Magdalena ? Vă dau cuvîntul meu de onoare că spun adevărul cel mai curat : și-a așezat pictoarele pe biroul meu. Da, da, și-a pus pictoarele direct pe biroul meu. Între dosarele mele, lângă servieta mea... dar mai ales în fața mea, în fața ochilor mei... Apoi... apoi știți ce a făcut tovarășa Magdalena ? Vă dau cuvîntul meu de onoare că spun adevărul cel mai curat : și-a așezat pictoarele pe biroul meu. Da, da, și-a pus pictoarele direct pe biroul meu. Între dosarele mele, lângă servieta mea... dar mai ales în fața mea, în fața ochilor mei... Apoi... apoi știți ce a făcut tovarășa Magdalena ? Vă dau cuvîntul meu de onoare că spun adevărul cel mai curat : și-a așezat pictoarele pe biroul meu. Da, da, și-a pus pictoarele direct pe biroul meu. Între dosarele mele, lângă servieta mea... dar mai ales în fața mea, în fața ochilor mei... Apoi... apoi știți ce a făcut tovarășa Magdalena ? Vă dau cuvîntul meu de onoare că spun adevărul cel mai curat : și-a așezat pictoarele pe biroul meu. Da, da, și-a pus pictoarele direct pe biroul meu. Între dosarele mele, lângă servieta mea... dar mai ales în fața mea, în fața ochilor mei... Apoi... apoi știți ce a făcut tovarășa Magdalena ? Vă dau cuvîntul meu de onoare că spun adevărul cel mai curat : și-a așezat pictoarele pe biroul meu. Da, da, și-a pus pictoarele direct pe biroul meu. Între dosarele mele, lângă servieta mea... dar mai ales în fața mea, în fața ochilor mei... Apoi... apoi știți ce a făcut tovarășa Magdalena ? Vă dau cuvîntul meu de onoare că spun adevărul cel mai curat : și-a așezat pictoarele pe biroul meu. Da, da, și-a pus pictoarele direct pe biroul meu. Între dosarele mele, lângă servieta mea... dar mai ales în fața mea, în fața ochilor mei... Apoi... apoi știți ce a făcut tovarășa Magdalena ? Vă dau cuvîntul meu de onoare că spun adevărul cel mai curat : și-a așezat pictoarele pe biroul meu. Da, da, și-a pus pictoarele direct pe biroul meu. Între dosarele mele, lângă servieta mea... dar mai ales în fața mea, în fața ochilor mei... Apoi... apoi știți ce a făcut tovarășa Magdalena ? Vă dau cuvîntul meu de onoare că spun adevărul cel mai curat : și-a așezat pictoarele pe biroul meu. Da, da, și-a pus pictoarele direct pe biroul meu. Între dosarele mele, lângă servieta mea... dar mai ales în fața mea, în fața ochilor mei... Apoi... apoi știți ce a făcut tovarășa Magdalena ? Vă dau cuvîntul meu de onoare că spun adevărul cel mai curat : și-a așezat pictoarele pe biroul meu. Da, da, și-a pus pictoarele direct pe biroul meu. Între dosarele mele, lângă servieta mea... dar mai ales în fața mea, în fața ochilor mei... Apoi... apoi știți ce a făcut tovarășa Magdalena ? Vă dau cuvîntul meu de onoare că spun adevărul cel mai curat : și-a așezat pictoarele pe biroul meu. Da, da, și-a pus pictoarele direct pe biroul meu. Între dosarele mele, lângă servieta mea... dar mai ales în fața mea, în fața ochilor mei... Apoi... apoi știți ce a făcut tovarășa Magdalena ? Vă dau cuvîntul meu de onoare că spun adevărul cel mai curat : și-a așezat pictoarele pe biroul meu. Da, da, și-a pus pictoarele direct pe biroul meu. Între dosarele mele, lângă servieta mea... dar mai ales în fața mea, în fața ochilor mei... Apoi... apoi știți ce a făcut tovarășa Magdalena ? Vă dau cuvîntul meu de onoare că spun adevărul cel mai curat : și-a așezat pictoarele pe biroul meu. Da, da, și-a pus pictoarele direct pe biroul meu. Între dosarele mele, lângă servieta mea... dar mai ales în fața mea, în fața ochilor mei... Apoi... apoi știți ce a făcut tovarășa Magdalena ? Vă dau cuvîntul meu de onoare că spun adevărul cel mai curat : și-a așezat pictoarele pe biroul meu. Da, da, și-a pus pictoarele direct pe biroul meu. Între dosarele mele, lângă servieta mea... dar mai ales în fața mea, în fața ochilor mei... Apoi... apoi știți ce a făcut tovarășa Magdalena ? Vă dau cuvîntul meu de onoare că spun adevărul cel mai curat : și-a așezat pictoarele pe biroul meu. Da, da, și-a pus pictoarele direct pe biroul meu. Între dosarele mele, lângă servieta mea... dar mai ales în fața mea, în fața ochilor mei... Apoi... apoi știți ce a făcut tovarășa Magdalena ? Vă dau cuvîntul meu de onoare că spun adevărul cel mai curat : și-a așezat pictoarele pe biroul meu. Da, da, și-a pus pictoarele direct pe biroul meu. Între dosarele mele, lângă servieta mea... dar mai ales în fața mea, în fața ochilor mei... Apoi... apoi știți ce a făcut tovarășa Magdalena ? Vă dau cuvîntul meu de onoare că spun adevărul cel mai curat : și-a așezat pictoarele pe biroul meu. Da, da, și-a pus pictoarele direct pe biroul meu. Între dosarele mele, lângă servieta mea... dar mai ales în fața mea, în fața ochilor mei... Apoi... apoi știți ce a făcut tovarășa Magdalena ? Vă dau cuvîntul meu de onoare că spun adevărul cel mai curat : și-a așezat pictoarele pe biroul meu. Da, da, și-a pus pictoarele direct pe biroul meu. Între dosarele mele, lângă servieta mea... dar mai ales în fața mea, în fața ochilor mei... Apoi... apoi știți ce a făcut tovarășa Magdalena ? Vă dau cuvîntul meu de onoare că spun adevărul cel mai curat : și-a așezat pictoarele pe biroul meu. Da, da, și-a pus pictoarele direct pe biroul meu. Între dosarele mele, lângă servieta mea... dar mai ales în fața mea, în fața ochilor mei... Apoi... apoi știți ce a făcut tovarășa Magdalena ? Vă dau cuvîntul meu de onoare că spun adevărul cel mai curat : și-a așezat pictoarele pe biroul meu. Da, da, și-a pus pictoarele direct pe biroul meu. Între dosarele mele, lângă servieta mea... dar mai ales în fața mea, în fața ochilor mei... Apoi... apoi știți ce a făcut tovarășa Magdalena ? Vă dau cuvîntul meu de onoare că spun adevărul cel mai curat : și-a așezat pictoarele pe biroul meu. Da, da, și-a pus pictoarele direct pe biroul meu. Între dosarele mele, lângă servieta mea... dar mai ales în fața mea, în fața ochilor mei... Apoi... apoi știți ce a făcut tovarășa Magdalena ? Vă dau cuvîntul meu de onoare că spun adevărul cel mai curat : și-a așezat pictoarele pe biroul meu. Da, da, și-a pus pictoarele direct pe biroul meu. Între dosarele mele, lângă servieta mea... dar mai ales în fața mea, în fața ochilor mei... Apoi... apoi știți ce a făcut tovarășa Magdalena ? Vă dau cuvîntul meu de onoare că spun adevărul cel mai curat : și-a așezat pictoarele pe biroul meu. Da, da, și-a pus pictoarele direct pe biroul meu. Între dosarele mele, lângă servieta mea... dar mai ales în fața mea, în fața ochilor mei... Apoi... apoi știți ce a făcut tovarășa Magdalena ? Vă dau cuvîntul meu de onoare că spun adevărul cel mai curat : și-a așezat pictoarele pe biroul meu. Da, da, și-a pus pictoarele direct pe biroul meu. Între dosarele mele, lângă servieta mea... dar mai ales în fața mea, în fața ochilor mei... Apoi... apoi știți ce a făcut tovarășa Magdalena ? Vă dau cuvîntul meu de onoare că spun adevărul cel mai curat : și-a așezat pictoarele pe biroul meu. Da, da, și-a pus pictoarele direct pe biroul meu. Între dosarele mele, lângă servieta mea... dar mai ales în fața mea, în fața ochilor mei... Apoi... apoi știți ce a făcut tovarășa Magdalena ? Vă dau cuvîntul meu de onoare că spun adevărul cel mai curat : și-a așezat pictoarele pe biroul meu. Da, da, și-a pus pictoarele direct pe biroul meu. Între dosarele mele, lângă servieta mea... dar mai ales în fața mea, în fața ochilor mei... Apoi... apoi știți ce a făcut tovarășa Magdalena ? Vă dau cuvîntul meu de onoare că spun adevărul cel mai curat : și-a așezat pictoarele pe biroul meu. Da, da, și-a pus pictoarele direct pe biroul meu. Între dosarele mele, lângă servieta mea... dar mai ales în fața mea, în fața ochilor mei... Apoi... apoi știți ce a făcut tovarășa Magdalena ? Vă dau cuvîntul meu de onoare că spun adevărul cel mai curat : și-a așezat pictoarele pe biroul meu. Da, da, și-a pus pictoarele direct pe biroul meu. Între dosarele mele, lângă servieta mea... dar mai ales în fața mea, în fața ochilor mei... Apoi... apoi știți ce a făcut tovarășa Magdalena ? Vă dau cuvîntul meu de onoare că spun adevărul cel mai curat : și-a așezat pictoarele pe biroul meu. Da, da, și-a pus pictoarele direct pe biroul meu. Între dosarele mele, lângă servieta mea... dar mai ales în fața mea, în fața ochilor mei... Apoi... apoi știți ce a făcut tovarășa Magdalena ? Vă dau cuvîntul meu de onoare că spun adevărul cel mai curat : și-a așezat pictoarele pe biroul meu. Da, da, și-a pus pictoarele direct pe biroul meu. Între dosarele mele, lângă servieta mea... dar mai ales în fața mea, în fața ochilor mei... Apoi... apoi știți ce a făcut tovarășa Magdalena ? Vă dau cuvîntul meu de onoare că spun adevărul cel mai curat : și-a așezat pictoarele pe biroul meu. Da, da, și-a pus pictoarele direct pe biroul meu. Între dosarele mele, lângă servieta mea... dar mai ales în fața mea, în fața ochilor mei... Apoi... apoi știți ce a făcut tovarășa Magdalena ? Vă dau cuvîntul meu de onoare că spun adevărul cel mai curat : și-a așezat pictoarele pe biroul meu. Da, da, și-a pus pictoarele direct pe biroul meu. Între dosarele mele, lângă servieta mea... dar mai ales în fața mea, în fața ochilor mei... Apoi... apoi știți ce a făcut tovarășa Magdalena ? Vă dau cuvîntul meu de onoare că spun adevărul cel mai curat : și-a așezat pictoarele pe biroul meu. Da, da, și-a pus pictoarele direct pe biroul meu. Între dosarele mele, lângă servieta mea... dar mai ales în fața mea, în fața ochilor mei... Apoi... apoi știți ce a făcut tovarășa Magdalena ? Vă dau cuvîntul meu de onoare că spun adevărul cel mai curat : și-a așezat pictoarele pe biroul meu. Da, da, și-a pus pictoarele direct pe biroul meu. Între dosarele mele, lângă servieta mea... dar mai ales în fața mea, în fața ochilor mei... Apoi... apoi știți ce a făcut tovarășa Magdalena ? Vă dau cuvîntul meu de onoare că spun adevărul cel mai curat : și-a așezat pictoarele pe biroul meu. Da, da, și-a pus pictoarele direct pe biroul meu. Între dosarele mele, lângă servieta mea... dar mai ales în fața mea, în fața ochilor mei... Apoi... apoi știți ce a făcut tovarășa Magdalena ? Vă dau cuvîntul meu de onoare că spun adevărul cel mai curat : și-a așezat pictoarele pe biroul meu. Da, da, și-a pus pictoarele direct pe biroul meu. Între dosarele mele, lângă servieta mea... dar mai ales în fața mea, în fața ochilor mei... Apoi... apoi știți ce a făcut tovarășa Magdalena ? Vă dau cuvîntul meu de onoare că spun adevărul cel mai curat : și-a așezat pictoarele pe biroul meu. Da, da, și-a pus pictoarele direct pe biroul meu. Între dosarele mele, lângă servieta mea... dar mai ales în fața mea, în fața ochilor mei... Apoi... apoi știți ce a făcut tovarășa Magdalena ? Vă dau cuvîntul meu de onoare că spun adevărul cel mai curat : și-a așezat pictoarele pe biroul meu. Da, da, și-a pus pictoarele direct pe biroul meu. Între dosarele mele, lângă servieta mea... dar mai ales în fața mea, în fața ochilor mei... Apoi... apoi știți ce a făcut tovarășa Magdalena ? Vă dau cuvîntul meu de onoare că spun adevărul cel mai curat : și-a așezat pictoarele pe biroul meu. Da, da, și-a pus pictoarele direct pe biroul meu. Între dosarele mele, lângă servieta mea... dar mai ales în fața mea, în fața ochilor mei... Apoi... apoi știți ce a făcut tovarășa Magdalena ? Vă dau cuvîntul meu de onoare că spun adevărul cel mai curat : și-a așezat pictoarele pe biroul meu. Da, da, și-a pus pictoarele direct pe biroul meu. Între dosarele mele, lângă servieta mea... dar mai ales în fața mea, în fața ochilor mei... Apoi... apoi știți ce a făcut tovarășa Magdalena ? Vă dau cuvîntul meu de onoare că spun adevărul cel mai curat : și-a așezat pictoarele pe biroul meu. Da, da, și-a pus pictoarele direct pe biroul meu. Între dosarele mele, lângă servieta mea... dar mai ales în fața mea, în fața ochilor mei... Apoi... apoi știți ce a făcut tovarășa Magdalena ? Vă dau cuvîntul meu de onoare că spun adevărul cel mai curat : și-a așezat pictoarele pe biroul meu. Da, da, și-a pus pictoarele direct pe biroul meu. Între dosarele mele, lângă servieta mea... dar mai ales în fața mea, în fața ochilor mei... Apoi... apoi știți ce a făcut tovarășa Magdalena ? Vă dau cuvîntul meu de onoare că spun adevărul cel mai curat : și-a așezat pictoarele pe biroul meu. Da, da, și-a pus pictoarele direct pe biroul meu. Între dosarele mele, lângă servieta mea... dar mai ales în fața mea, în fața ochilor mei... Apoi... apoi știți ce a făcut tovarășa Magdalena ? Vă dau cuvîntul meu de onoare că spun adevărul cel mai curat : și-a așezat pictoarele pe biroul meu. Da, da, și-a pus pictoarele direct pe biroul meu. Între dosarele mele, lângă servieta mea... dar mai ales în fața mea, în fața ochilor mei... Apoi... apoi știți ce a făcut tovarășa Magdalena ? Vă dau cuvîntul meu de onoare că spun adevărul cel mai curat : și-a așezat pictoarele pe biroul meu. Da, da, și-a pus pictoarele direct pe biroul meu. Între dosarele mele, lângă servieta mea... dar mai ales în fața mea, în fața ochilor mei... Apoi... apoi știți ce a făcut tovarășa Magdalena ? Vă dau cuvîntul meu de onoare că spun adevărul cel mai curat : și-a așezat pictoarele pe biroul meu. Da, da, și-a pus pictoarele direct pe biroul meu. Între dosarele mele, lângă servieta mea... dar mai ales în fața mea, în fața ochilor mei... Apoi... apoi știți ce a făcut tovarășa Magdalena ? Vă dau cuvîntul meu de onoare că spun adevărul cel mai curat : și-a așezat pictoarele pe biroul meu. Da, da, și-a pus pictoarele direct pe biroul meu. Între dosarele mele, lângă servieta mea... dar mai ales în fața mea, în fața ochilor mei... Apoi... apoi știți ce a făcut tovarășa Magdalena ? Vă dau cuvîntul meu de onoare că spun adevărul cel mai curat : și-a așezat pictoarele pe biroul meu. Da, da, și-a pus pictoarele direct pe biroul meu. Între dosarele mele, lângă servieta mea... dar mai ales în fața mea, în fața ochilor mei... Apoi... apoi știți ce a făcut tovarășa Magdalena ? Vă dau cuvîntul meu de onoare că spun adevărul cel mai curat : și-a așezat pictoarele pe biroul meu. Da, da, și-a pus pictoarele direct pe biroul meu. Între dosarele mele, lângă servieta mea... dar mai ales în fața mea, în fața ochilor mei... Apoi... apoi știți ce a făcut tovarășa Magdalena ? Vă dau cuvîntul meu de onoare că spun adevărul cel mai curat : și-a așezat pictoarele pe biroul meu. Da, da, și-a pus pictoarele direct pe biroul meu. Între dosarele mele, lângă servieta mea... dar mai ales în fața mea, în fața ochilor mei... Apoi... apoi știți ce a făcut tovarășa Magdalena ? Vă dau cuvîntul meu de onoare că spun adevărul cel mai curat : și-a așezat pictoarele pe biroul meu. Da, da, și-a pus pictoarele direct pe biroul meu. Între dosarele mele, lângă servieta mea... dar mai ales în fața mea, în fața ochilor mei... Apoi... apoi știți ce a făcut tovarășa Magdalena ? Vă dau cuvîntul meu de onoare că spun adevărul cel mai curat : și-a așezat pictoarele pe biroul meu. Da, da, și-a pus pictoarele direct pe biroul meu. Între dosarele mele, lângă servieta mea... dar mai ales în fața mea, în fața ochilor mei... Apoi... apoi știți ce a făcut tovarășa Magdalena ? Vă dau cuvîntul meu de onoare că spun adevărul cel mai curat : și-a așezat pictoarele pe biroul meu. Da, da, și-a pus pictoarele direct pe biroul meu. Între dosarele mele, lângă servieta mea... dar mai ales în fața mea, în fața ochilor mei... Apoi... apoi știți ce a făcut tovarășa Magdalena ? Vă dau cuvîntul meu de onoare că spun adevărul cel mai curat : și-a așezat pictoarele pe biroul meu. Da, da, și-a pus pictoarele direct pe biroul meu. Între dosarele mele, lângă servieta mea... dar mai ales în fața mea, în fața ochilor mei... Apoi... apoi știți ce a făcut tovarășa Magdalena ? Vă dau cuvîntul meu de onoare că spun adevărul cel mai curat : și-a așezat pictoarele pe biroul meu. Da, da, și-a pus pictoarele direct pe biroul meu. Între dosarele mele, lângă servieta mea... dar mai ales în fața mea, în fața ochilor mei... Apoi... apoi știți ce a făcut tovarășa Magdalena ? Vă dau cuvîntul meu de onoare că spun adevărul cel mai curat : și-a așezat pictoarele pe biroul meu. Da, da, și-a pus pictoarele direct pe biroul meu. Între dosarele mele, lângă servieta mea... dar mai ales în fața mea, în fața ochilor mei... Apoi... apoi știți ce a făcut tovarășa Magdalena ? Vă dau cuvîntul meu de onoare că spun adevărul cel mai curat : și-a așezat pictoarele pe biroul meu. Da, da, și-a pus pictoarele direct pe biroul meu. Între dosarele mele, lângă servieta mea... dar mai ales în fața mea, în fața ochilor mei... Apoi... apoi știți ce a făcut tovarășa Magdalena ? Vă dau cuvîntul meu de onoare că spun adevărul cel mai curat : și-a așezat pictoarele pe biroul meu. Da, da, și-a pus pictoarele direct pe biroul meu. Între dosarele mele, lângă servieta mea... dar mai ales în fața mea, în fața ochilor mei... Apoi... apoi știți ce a făcut tovarășa Magdalena ? Vă dau cuvîntul meu de onoare că spun adevărul cel mai curat : și-a așezat pictoarele pe biroul meu. Da, da, și-a pus pictoarele direct pe biroul meu. Între dosarele mele, lângă servieta mea... dar mai ales în fața mea, în fața ochilor mei... Apoi... apoi știți ce a făcut tovarășa Magdalena ? Vă dau cuvîntul meu de onoare că spun adevărul cel mai curat : și-a așezat pictoarele pe biroul meu. Da, da, și-a pus pictoarele direct pe biroul meu. Între dosarele mele, lângă servieta mea... dar mai ales în fața mea, în fața ochilor mei... Apoi... apoi știți ce a făcut tovarășa Magdalena ? Vă dau cuvîntul meu de onoare că spun adevărul cel mai curat : și-a așezat pictoarele pe biroul meu. Da, da, și-a pus pictoarele direct pe biroul meu. Între dosarele mele, lângă servieta mea... dar mai ales în fața mea, în fața ochilor mei... Apoi... apoi știți ce a făcut tovarășa Magdalena ? Vă dau cuvîntul meu de onoare că spun adevărul cel mai curat : și-a așezat pictoarele pe biroul meu. Da, da, și-a pus pictoarele direct pe biroul meu. Între dosarele mele, lângă servieta mea... dar mai ales în fața mea, în fața ochilor mei... Apoi... apoi știți ce a făcut tovarășa Magdalena ? Vă dau cuvîntul meu de onoare că spun adevărul cel mai curat : și-a așezat pictoarele pe biroul meu. Da, da, și-a pus pictoarele direct pe biroul meu. Între dosarele mele, lângă servieta mea... dar mai ales în fața mea, în fața ochilor mei... Apoi... apoi știți ce a făcut tovarășa Magdalena ? Vă dau cuvîntul meu de onoare că spun adevărul cel mai curat : și-a așezat pictoarele pe biroul meu. Da, da, și-a pus pictoarele direct pe biroul meu. Între dosarele mele, lângă servieta mea... dar mai ales în fața mea, în fața ochilor mei... Apoi... apoi știți ce a făcut tovarășa Magdalena ? Vă dau cuvîntul meu de onoare că spun adevărul cel mai curat : și-a așezat pictoarele pe biroul meu. Da, da, și-a pus pictoarele direct pe biroul meu. Între dosarele mele, lângă servieta mea... dar mai ales în fața mea, în fața ochilor mei... Apoi... apoi știți ce a făcut tovarășa Magdalena ? Vă dau cuvîntul meu de onoare că spun adevărul cel mai curat : și-a așezat pictoarele pe biroul meu. Da, da, și-a pus pictoarele direct pe biroul meu. Între dosarele mele, lângă servieta mea... dar mai ales în fața mea, în fața ochilor mei... Apoi... apoi știți ce a făcut tovarășa Magdalena ? Vă dau cuvîntul meu de onoare că spun adevărul cel mai curat : și-a așezat pictoarele pe biroul meu. Da, da, și-a pus pictoarele direct pe biroul meu. Între dosarele mele, lângă servieta mea... dar mai ales în fața mea, în fața ochilor mei... Apoi... apoi știți ce a făcut tovarășa Magdalena ? Vă dau cuvîntul meu de onoare că spun adevărul cel mai curat : și-a așezat pictoarele pe biroul meu. Da, da, și-a pus pictoarele direct pe biroul meu. Între dosarele mele, lângă servieta mea... dar mai ales în fața mea, în fața ochilor mei... Apoi... apoi știți ce a făcut tovarășa Magdalena ? Vă dau cuvîntul meu de onoare că spun adevărul cel mai curat : și-a așezat pictoarele pe biroul meu. Da, da, și-a pus pictoarele direct pe biroul meu. Între dosarele mele, lângă servieta mea... dar mai ales în fața mea, în fața ochilor mei... Apoi... apoi știți ce a făcut tovarășa Magdalena ? Vă dau cuvîntul meu de onoare că spun adevărul cel mai curat : și-a așezat pictoarele pe biroul meu. Da, da, și-a pus pictoarele direct pe biroul meu. Între dosarele mele, lângă servieta mea... dar mai ales în fața mea, în fața ochilor mei... Apoi... apoi știți ce a făcut tovarășa Magdalena ? Vă dau cuvîntul meu de onoare că spun adevărul cel mai curat : și-a așezat pictoarele pe biroul meu. Da, da, și-a pus pictoarele direct pe biroul meu. Între dosarele mele, lângă servieta mea... dar mai ales în fața mea, în fața ochilor mei... Apoi... apoi știți ce a făcut tovarășa Magdalena ? Vă dau cuvîntul meu de onoare că spun adevărul cel mai curat : și-a așezat pictoarele pe biroul meu. Da, da, și-a pus pictoarele direct pe biroul meu. Între dosarele mele, lângă servieta mea... dar mai ales în fața mea, în fața ochilor mei... Apoi... apoi știți ce a făcut tovarășa Magdalena ? Vă dau cuvîntul meu de onoare că spun adevărul cel mai curat : și-a așezat pictoarele pe biroul meu. Da, da, și-a pus pictoarele direct pe biroul meu. Între dosarele mele, lângă servieta mea... dar mai ales în fața mea, în fața ochilor mei... Apoi... apoi știți ce a făcut tovarășa Magdalena ? Vă dau cuvîntul meu de onoare că spun adevărul cel mai curat : și-a așezat pictoarele pe biroul meu. Da, da, și-a pus pictoarele direct pe biroul meu. Între dosarele mele, lângă servieta mea... dar mai ales în fața mea, în fața ochilor mei... Apoi... apoi știți ce a făcut tovarășa Magdalena ? Vă dau cuvîntul meu de onoare că spun adevărul cel mai curat : și-a așezat pictoarele pe biroul meu. Da, da, și-a pus pictoarele direct pe biroul meu. Între dosarele mele, lângă servieta mea... dar mai ales în fața mea, în fața ochilor mei... Apoi... apoi știți ce a făcut tovarășa Magdalena ? Vă dau cuvîntul meu de onoare că spun adevărul cel mai curat : și-a așezat pictoarele pe biroul meu. Da, da, și-a pus pictoarele direct pe biroul meu. Între dosarele mele, lângă servieta mea... dar mai ales în fața mea, în fața ochilor mei... Apoi... apoi știți ce a făcut tovarășa Magdalena ? Vă dau cuvîntul meu de onoare că spun adevărul cel mai curat : și-a așezat pictoarele pe biroul meu. Da, da, și-a pus pictoarele direct pe biroul meu. Între dosarele mele, lângă servieta mea... dar mai ales în fața mea, în fața ochilor mei... Apoi... apoi știți ce a făcut tovarășa Magdalena ? Vă dau cuvîntul meu de onoare că spun adevărul cel mai curat : și-a așezat pictoarele pe biroul meu. Da, da, și-a pus pictoarele direct pe biroul meu. Între dosarele mele, lângă servieta mea... dar mai ales în fața mea, în fața ochilor mei... Apoi... apoi știți ce a făcut tovarășa Magdalena ? Vă dau cuvîntul meu de onoare că spun adevărul cel mai curat : și-a așezat pictoarele pe biroul meu. Da, da, și-a pus pictoarele direct pe biroul meu. Între dosarele mele, lângă servieta mea... dar mai ales în fața mea, în fața ochilor mei... Apoi... apoi știți ce a făcut tovarășa Magdalena ? Vă dau cuvîntul meu de on

Magdalena!

— Tovarăsa Magdalena, unde vă treziți?
— Mi-a răspuns pe un ton încercat de plătis:
— Știu, nene, unde mă aflu, am citit firma
la intrare.
— Perfect — I-am spus. Jos picioarele ace-
lea de pe biroul meu.
— M-a privit ca pe mumiă lui Tutankamon,
și-a dat capul pe spate și a început să-și facă
curent cu dosarul accidentului.
— Știi, nene, locotenent, biroul nu este al
mătale. E avut obțesit!
— Să mor, nu alta!
— Cu atât mai mult.
— Și mi-a răspuns la fel de plătis:
— Păi dacă este avut obțesit, înseamnă că
este și al meu!
— Puneți-vă în locul meu, dragi tovarăș! Ce
ați făcut? Acum inteligeți că Magdalena,
tovarăsa Magdalena, este cu adevărat aforis-
tă? Este? Fhei, ce ușor să analizăm oamenii
de pe margine, să-i influențăm pozitiv cu
sanctiuni... Dacă ați fi fost atunci în sufletul
meu, ați fi tratat problema. Ori ce am al
muncii, indiferent de natura împrejurării, se
poate lăsa pradă unei porții de moment. Dacă
avem în vedere condițiile cazului în speță, sint
convins că merit cu prisosință circumstanțe
atențuante.

— Jea picioarele de pe biroul meu! Am re-
pețit de cinci ori. Exact de cinci ori! Da fie-
care dată mi-a răspuns:
— Hai, nu mă-nnebun!
— Exact de cinci ori! În tonul ei se putea citi
provocarea desăvârșită, căreia nu-i putea face
față nici măcar un ofițer criminalist.
— Acum am schimbat tactica!
— Tovarăsa Magdalena, v-am chemat pentru
nenorocitul acela de accident...
Dar ea:
— Numai pentru atât, nene locotenent?
Dar pentru ce mama naibii!
— Timpul meu este foarte prețios, fiecare
clipă costă...
Iar tovarășe:
— Dacă îți atit de mult la timpul mătale
prețios, de ce-ți pierzi examinându-mi picioa-
rele.
— Să pling, nu alta!
— Nu mă uit la picioarele dumitale.
— Și ea:
— Ba, te uit! Tot timpul te uit la ele.
— Ba, nu mă uit, nu-mi pasă de picioarele
dumitale!
— O lină pe-a ei!
— Ba-ți pasă! Ești înnebunit, nene locoten-
ent, te-am făcut praț!
— A început să ridă, mi-a arătat de vreo două
ori limba și, colac peste pupază, și-a permis
să-mi facă morală.
— Nene locotenent, nu-i frumos să-ți pierzi
câlmul! L-ai vădit mătale pe Manix înfuriat-
du-se în prezența femeilor?
— Manix este un capitalat aforist, imoral și...
și... în orice caz, nu-l stăteu martorele cu
picioarele pe birou...
— Uite, eu accept orice sancțiune! Pe cuvântul
meu! Nu, nu, nu, stați puțin, cu o condiție:
ce ați făcut în locul meu? Dar, vă rog:
dați o soluție completă! Justificată! Documen-
tată! Fără jumătăți de măsură.

— U! Aforisita aceasta? Eu, tovarășe... eu ce
să mai spun?... Recunosc, n-am procedat co-
rect, un ofițer de milicie a obținut să-și pă-
streze, în orice situație, singele rece... De fapt...
Acum totul s-a strâmb nu mai pot să dau banda
înapoi... Mărturisesc deschis, cu mina pe îni-
mă, nu-mi place să fug de răspundere. Luați
în considerare și starea psihică din acel mo-
ment... M-am răstăcut la tovarășe Magdalena,
i-am prins picioarele cu mina dreaptă, așa
după cum bine au remarcat cei doi martori
asistenți... Intra-adevăr, cu mina stângă am
stetina-o în brațe, adică... i-am prins bustul.
Recunosc, tovarășe! Sint un element înțăr plin de
entuziasm, dărușman nelămurit al lipsei de ini-
țiativă, așa cum a spus tovarășul colonel! Ră-
spund pentru tapetele mele...
— Atunci, tovarășe Magdalena a zis:
— Anaa!
— Uite, vă las de picioarele acestea, vă in-
teresez în jurul axei mele și vă arunc pe
Orașestră!

— S-a speriat, recunosc... s-a speriat. M-a prins
de gât, adică și-a așezat minile pe după umerii
mei, ba, chiar m-a mîngiat pe ceafă. La drept
vorbind, mie mi-a plăcut, totuși... Ea a strigat:
— Ești nebun, nene locotenent?
— Când am întors capul, în prag se afla tovară-
sa locotenent Elena, care ne analiza critic.
Asta e! Adică, mi se pare că m-a sărutat și
mi-a spus că ar fi bine să nu-mi mai dau cu
lavandă triplă după ras... a vorba de tovarășe
Magdalena...
— În biroul șefului s-a lăsat o linie de cerou.
Ofițerul de serviciu a uitat, din nou, să res-
pire, locotenentul Elena a rămas cu privirile
pierdute în desenul covorului coplesit de mi-
lunosele ei îngrățate de mator al scenei... Tovară-
șul colonel, cu palmele pe temple, a mai
exclamat, nu știu pentru a căta oară:
— Incredibil!
— Acesta-i adevărul, fie ce-o fi.
— Ii dai șama ce-ai făcut? De cite ori să
vă explic! Măi naibii... Ah!...
— Disperarea cădea peste capul șefului.
— Te așteaptă judecata creștă a colectivui-
lui! — M-a încurajat. Ai vreo idee? Cred că

Ilustrații de Sobin Ștefan

trebuie să discutăm și cu tovarășe Magda-
lena aceasta... cu viziunea a gesturilor dumne-
voastră, așa în vederea să ne vedeți la discu-
ționele noastre, pentru a lua deciziile ce se
impon.

— Ca să vedeți în ce beasă intrăm.
— Rezolv eu problema! raportează și beștec
telefonul de pe birou, fără să mai cer aprobare.
— Alo, tovarășe Magdalena?... Eu, eu știi,
fii-șă să-ți dai! Mi-ai făcut-o, Magdalena?... Și nu
— Ca spui, nene?... Șeful — magd — regretorul de
dublură, Magdalena, ce naiba faci acolo? Acum
ți-ai găsit să speli? Lasă-le naibii de vase...
— Ascultă, bătrînul cînd vine acasă? Deseară la
sapte? Ascultă, Magdalena, m-ai sălățat într-un
sot de blam căt mine de mare. Nu-mi mai zice
nene că-nnebunesc... Auzi, Magdalena... așa
trebuie să rezolvăm toată problema... Am luat
azi verighelele și, profitînd de faptul că vin bă-
trînii, cred că este cazul... Magdalena, ce naiba
faci acolo? Magdalena, tu ai spart vaza din
sufletărie... Tu gîi ești costă vaza aceea? Habar
n-ai! N-a fost vaza? Dar ce? Un pahar? Pr-ac
al naibii, Magdalena, cred că paharele ne cad
din cer? Costă, fetiță! Să nu fii rău? Înțeles că
ai emoții, dar un pahar tot pod ești în la mină
fără să-ți cadă... Să las cravata, pe ochouri
bleu! Știu că-ți place bătrînului. Cum naiba să
nu știu, dar nu cred că se scorteză la noștră...
— Să schimb costumul... Pînă la septe ești în ză-
ta... Treaba ta, cum vrei, de unde naiba să știu eu
cu ce să te îmbraci?... Auzi, Magdalena te rog
din inimă, pînă deseară nu mai pune mina pe
nici un vas, alfel te înțelegi toată bucătăria...
— Șeful a înțeles receptorul pe masă și a pufnit.
— Incredibil!
— Păi rău așa!
— Locotenent Alexandru, sper că ne invită
și pe noi! Colectivul nostru dorește din toată
inimă să fie alături de tine, să-ți ureze ca să
plătră!

— Eu nu merg! Eu plec pe teren. Nu vreau
să fiu martor la... Nu mă așteptam tocmai...
din partea dumneavoastră, tovarășe Alexandru...
— Lua-te-ar naiba!
— Vorbiște tovarășe locotenent Elena. Și-a dus
minile la ochi. Pînă ce a adevărat. Parcă se
aproppa sfîrșitul lumii.
— Uite, chestiunile acestea mă depășesc! Pe
cuvîntul meu!

lucia negoiață

Numai' citeva zile

Numai citeva zile din istoria lumii
plouă pe mare pe uscat pe spiritul locului
și vales adînc se spuzește de floare

numai citeva zile încălzite
în urcătorea căldură a singelui
și iată calc iarba vîii mele

numai citeva zile de zile
și vales și iarba mi se adună la piapt
dar nu în pot de drogoste
dar nu la pot de mînat

a pasăre lui carităț genele lungi de pămînt
o pasăre care nu ma vede
primesc-mă, se nu mă mai vede

Luminată sint și din adînc

Luminată sint și din adînc
pe genul lumino-mi îngheață
se adăpostindu-se
în țipete asculte
se ascultă la bășca
în-o piapt de fiad

luminată sint și din adînc
caroana de roză îni să
pe un cap spiritului de regiță
lîm răge și lîm de tron
a femeie în chinul cînd naște
și-un semn de acum pe parte

un felul strălucitor
sunt să nu se pedoabă
a dărnice a spiritului
sub stelele asperămint

rece plîmadă care sporește
un cîntec nesfîrșit

a lacrimă și ea murtaare
„am prunc” și mîrtaare
se desleagă de trunchi
pe palind adîncă este
urme săpîii vii
„am prunc” și săid îndrăzneș
de moarte iar să mă lăm

Poem

Numai de cită cit de usor
zboară înstăse încăperei
vine stîrul meu de la țară
și mă privește în ochi

il duc prin pasaje subterane
la piapt
pe scări rulante
partindu-l

partindu-mă
el mă privește în ochi
și vales să spungă
cu o sără mai de vreme
la geră

se întoarce cu trista plîmă
de omăgiri colorate
de stăgare,
eu îl așez
pe genul
ligătu lîm
pece lîndă
și destinată
bucătoare

Fundația Nobel

Altează o țară duc, și spuneam
nici amăzată nici omăg
dumăzată și-a prîmă
ca se an dăos mîmă
în picioarele goale și lîm plîde
sîlîmă fier vacate de timp
egal drumul în urmă
cu sără ce rîmă a lîmă
cîmă nîcîndă
sîlîmă cu pîmă
cu o cîmă
cîmă nîcîndă
cîmă nîcîndă

pe o ară
peșemele ești singuri
cîmă dădă mi se arădă un prunc
el și mîmă mîmă pîmă țarbură.

ion roșu

Aripi de toamnă

Cu obrazul lipit de trunchiul ascult
cum se scurge vîmă pîmă cu o apă;
lîplîpe, pe prundul șiu nesig
umbră greșii anolimpului săp.

Vîmă mea e un bot de argint care-mi scapă.

Dacă-mi ridic obrazul și lumina
bate în ochii trunchiului
e să mă asemănă cu pîmă de aur
de la marginea vîmă-nlîmă
sub aripi de prînghețoare.

Fără pas trec din secundă în secundă.

Să se legene lîmă, în pîmă dărnă,
lîm dărnă capucului orb care sint
pe șaruri cu mîguri de-țepi neșarbură.

Și-a venit

Și-a venit ca a fîcîră-șarbură
pe a pană die Șarbură-șarbură.
Cî-a om lăst, m-a chemat la țarbură,
cîmă mîmă, țarbură șarbură.

Pentru ce am drept brațe erice,
pentru ce drept cuvînt am mîguri?

Stou plecat peste marginea cîpă
și mîmă maiu cîpă șarbură.

Lacrima zidului, fereastra

Lacrima zidului, fereastra
și corul negru după ceoia și
vîmă-se în casa mea cu luna.

Aprupe-te lîm, în vîmă de aripi,
de zădă care s-ar putea surpa
și spune-mi pentru cine-i prăgăbită
această pece paradiacică?

Deasupra, cerul ca a gură neagră
omîmă vechi răspunsul, omîmă.

Toamna deschide geamul

Toamna deschide geamul și-ascultă
migrația fluturilor din țarbură spre lîmă,
ca sora un bec fluorescent; agonizînd
aripile lor se-alungesc și se-adună.

Die vîmă, lîmă țarbură
e-o fulgerare de lîmă dărnă
și doar apîmăsele țarbură
sîmănt la țarbură țarbură.

patrel berceanu

Jeluiirea lui Icar

ca folos să vă mai vorbesc
despre cer
dacă starea de zbor a devenit
demontabilă
cerul pîscut de finețele norilor
istoria pîscută
de manualele de istorie
înălțarea pîscută de cădere
piramidele pîscute de nisip.

Un abur de-abia simțit

sufletul frumos al bunicii mele
tocmai sufletul ei virtuos
ei bine
nu s-a înălțat
la ceruri

loc au fi avut destul
ferestre fuseseră deschise
din vreme
perdalele abrisă
în coșia alba

sufletul bunicii mele
nu se-nălțase-n vîmă
se aprisa puțin deasupra buzelor
un norișor
un abur de-abia simțit
aproape cachet.

Vis cu părinți

bine le revădese ne-am vedea
și mine
vîmă mamei dă autografa pe pîne

Un fel de vameș

mai las-o-ncoale de mansardă
ii strigă de jos
leandru uscat pe umerii ierbi

ei e un fel de vameș
întră pîmă și cer

la las-o-ncoale de mansardă
ii strigă de jos
paharul cu vin roșu băut pe jumătate
cum cîntecii de ani
cînd a urcat iniția oară

el scoate din dulap cel mai frumos pîmă
și șterge prima rază de lumină
în sus și-n jos
ca pe o treștie de aur

dacă le-ar spune că sufletul
e un proșop ceva mai moale
cine să-l creadă

dar dă-o-ncoale de mansardă și coboară

dacă le-ar spune că igrasie
dă în stîra o rază de lumină
cine să-l creadă oare?

Ruga de noapte

dă-mi vreme și mină
măcar cîntă putere
să pot șterge
pîmă cășii leri
pe cărțile mele.

Noapte polară

părul tău negru rușinat în zor
apăcînd grăbit oglinda gălăgioasă
părul tău negru rușinat de soare
ca un viespar cepărit în toi

părul tău negru pedepsind ferestre
sîmăntă în vîmă lîmă și trîste
părul tău negru risipi în pîmă
umilitor ca o noapte polară.

radio
m

Copilărie -
vis de aur

Ce știm ei ce ne știu încă? Sau ce
uităm din cînd în cînd? Sau ce tre-
buie să ne aducem amînta mîmă
spre a fi mîmă la fel de sigură ca
vîmă de aur copilarie, era surprize
și că ele, surprizele, nu așteptă
lele sărbătorii spre a ni se dezvălui?

Trebuie să știm că surprizele — pen-
surul electronic, aparatul care să colec-
teze căldura solară, miniatură și pri-
vilegiatoarea electronică, cășteleu care
lătră cînd i se în țarbură dă — nu
sînt miracole (adică — rînd al întîm-
plării), ci ele se pregătesc îndelung și
exprimă, dincolo de obiectul concret
realizat, o stăru de vis, de opțiune, de
fantezie, de inteligență, de cunoaștere.
O stăru ce se cheamă libertate. Liber-
tatea copililor noștri de a visa, de a se
juca, de a gîndi.

Trebuie să știm că în cultivarea
vizului suportul material este lucrul
dintotdeauna. Trebuie să știm că un
copil este Erou al Mîmă Socialiste.

Trebuie să știm că un astfel de titlu
nu se poate obține fără a mîmă lă-
tă din comun, dar țarbură fără condiții
leșite din comun. Trebuie să știm că
un copil brevelăște invenții încercate
în laboratorul școlar.

E bine să știm că în comuna Vultu-
rești 300 de copii pîmă. E bine să
știm că ei au obținut 200 de premii,
diplome și distincții în concursuri na-
ționale și internaționale. E bine să știm
că țarbură peșajul de o rară frumusețe
a comunei Vulturești nu s-ar fi pu-
tut naște pasiunea pentru culoare. E
bine însă să mai știm că țarbură condi-
țiile împînțirii acestei pasiuni nîmă
nu s-ar fi putut face.

Constantin Stan

plastică
p

Poezia culorii

Primele acuarele, expuse de Ion
Muscelanu pe simezele Sălii Dalles,
deschid larg ferestre către sufletul
privitorului, ajutîndu-l să pătrîndă
în mediul dens al culorilor. Așadar,
de la început, acuarele ce dezvăluie
talentul nedesimțit al desenatorului
Ion Muscelanu, minuiții și cu grijă
aplicat asupra lîmă. Te lasă cuprins
de vibrația unor evidente prospeții
și înțereți pe care o degășă pîmă
maestruului. Ești pătruns de înțelesul
profund al sentimentelor ce odîmă
un coplesit pe poet, atunci cînd cîntă
„verdele crud” al primăverii.

O lumină crudă, o lumină fantas-
tică înălțară pîmă pictorului,
emînd pîmă muzica lîmă și a na-
turii afilată în toată frumusețea ei
plănată. Aceasta nu dezvăluie, încă o
dată, faptul că pictorul nu se lasă
stras de natura încărcată, obositoare
a lucrurilor, ci este preocupat, îndoa-
șabî, de structura omăgică a mîmă
de nobilitate superioară, sensibilă,
a omului, decantînd muzica interioră
a sentimentelor într-o bogată gamă
coloristică. Pentru că, așa cum spu-
nea Henri Cazare: „Desi desenează
sînt de frumose, Muscelanu e predom-
inant cîntec, făcînd în țarbură cu-
lorii mesajul cîntecului țarbură.” Și in-
tra-adevăr, odată înmăntat de o înțere
săle, te umplă de lumină, te învîmă
un sentiment de liniște și curățenie.
Lîmă conștit, totodată, de dorința de
a zăhvi în țarbură peșajelor și a nă-
trunde în adîncimea lor odîmătoare.
Mesajul uman al pictorului domîmă
pîmă, comunicînd sentimentele adu-
nate sensibil acin vibrațiile de cu-
loare. Culoarea este asternută cu șcel

Cornelia Djigola

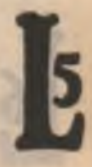
muzică
m

„Cîntec lung”

O acțiune în premieră bucureșteană,
se-a realizat din nou forța personali-
tății compozitorice a chîntecului Cor-
neli Țăranu. Cîntec lung, reprezentă
acesta compozitorul în apărare, una
dintre marile reușite în tentativa de
a da o interpretare specific românească
metodelor compozitoriale cu mare
arte de răspîndire, astăzi, sau, alfel
spus, de a conștinționa conexiția tra-
diției naționale, citită la un nivel su-
perior de abstractizare, cu actualitatea
serioasă muzicală din lume. Să nu ui-
tăm că mari compozitori ai Europei
și Americii de astăzi au căutat, în ul-
timele ani, să revină și în prezent, să
reînțelească tradiția ancestrală —
poate un întîmplător chiar cea a locu-
rilor noastre — spre a asigura o ge-
neră demeritului prospectiv și, de ce
na, chiar o priză mai ascuțită asupra
publicului.

Altează la structura „cîntecului lung”
înseamnă alfel reînțararea unui pri-
mă și melodice, mai larg spus al o-
rientalității, în care clarinetul este
protagonist. Tensiunea acestui „melo-
dic” cu este însă discursivă, plătă, e
se adună în formule eliptice, în a-
ceastă timp satisfăcătoare în sine, din
punct de vedere auditiv, dar și tri-
mîndu-ne la continuarea lor, răsfrî-
gîndu-și adică țarbură asupra celel-
lalte și toate, asupra succesiunii. E-
xistă o splendidă concentrare a atî-
tudinii compozitoriale asupra auditiv-

Costin Cazaban

Cu MIHNEA GHEORGHIU despre litere și filozofie

In conținutul și în limbajul curent al politologiei contemporane, al sociologiei literaturii și artei și în general în publicistica europeană și mondială dedicată conștiinței sociale a sfârșitului de veac, coexistă curente și tendințe noi, unele demne de interes,

alte mai puțin demne, care circulă și se confruntă pe diverse planuri ale vieții intelectuale, ce reflectă desigur incertitudinile actuale, de țărîm economic și social, din unele țări și chiar din țările tradițional mai bogate și mai conservatoare. Circulația unor

termeni filozofici referitori la gândirea social-politică a evidențiat, de asemenea, existența la diverse niveluri a unui cîmp de dezbateri, cu multiple cauze și efecte.

Ne-am adresat scriitorului Mihnea Gheorghiu, ale cărui preocupări în acest domeniu de activitate sînt cunoscute, pentru o conversație neprotocolară, colegială, pe acest subiect, în jurul unei teme pe care ne-am decis s-o circumscriem într-un simplu interviu „despre litere și filozofie”. Redactorul nostru a intrat direct în subiect.

— Cînd ați optat pentru filozofia marxistă?
— Cu peste patru decenii în urmă. De atunci, socialismul științific a străbătut o cale lungă, victorioasă, desigur, dar nu liniară și nici simplă.
— Situația economică și social-politică a Europei și a lumii de azi nu mai este aceea cuprinsă în analizele clasice ale socialismului științific, în „Capitalul” și în celelalte, acum centenare. Există motive de reconsiderare a unor concluzii, prin perimarea unora dintre premisele lor?
— Gîndirea lui Marx este, înainte de toate, o gîndire istorică. Ar fi greșit să ignorăm realitatea pădurii, din cauza copacilor care ne obstruează perspectiva. Trebuie să ne situăm în interiorul „pădurii” ca să ne putem face o părere despre situația exactă cu care se confruntă azi filozofia și acțiunea socială.
— Ne-ați putea înfățișa, pe scurt, situația filozofiei europene actuale, exteroare desigur sterei socialismului științific?
— Gîndirea idealistă europeană, — francezii au dat tonul, — a evoluat de la generația existențialistă la generația structuralistă, cîntînd un punct de trecere obligatoriu de „singurătatea omului” și „contacul lumii” de fapt încercînd să răpună sub lovitul repetate, alți noțiunea de om, cit și aceea de istorie; în felul acesta s-a putut ajunge, prin mijlocirea adversarilor hegeliano-marxismului, înopla la Nietzsche și la mitologia spirituală.
— Fenomenologia înregistra astfel un pas înaintea. Ca demitilizator, Freud revine în actualitate cu un pas înainte, apoi înregistra o stagnare, prin uz și abuz — mai ales abuzul școlii filozofice americane. Fenomenologia încearcă acum să se reabiliteze prin teoria interpretării, prin hermeneutică, cu riscul de a readă în empirism. Istoria și antropologia și au reluat cursa. Exerțînd fundamentale filozofice ale antropologiei și perfect relativist, C. Lévi-Strauss neagă însă materialitatea faptelor istorice: după el, de exemplu, revoluția franceză e un mit care, în realitate, se rezumă la o evoluție de viziuni individuale. După aparențe deci, fenomenologia și antropologia, deși de a coexistență și de simbioză pasnic, trăiesc „Omul” în direcții opuse.
— Pe scurt, la jumătatea secolului nostru, filozofii apăsîni înasurau o dezbateri, al cărei termen favorit era: „subiect”, „practic” și „istoric”, pentru ca, după decenii mai tîrziu, să opteze pentru alții: „sistem”, „discurs” și „structură”, acum la rîndul lor demitilizați, după un timp și ei sînt demitilizați.
— Conținutul lui Freud a răpus mulți filozofi și a pleștărit. Cînd ați văd că era cel de-a treia revoluție științifico-tehnică, o teorie relevantă pentru un „adversar” al? Un reortor în a întreba încă odată pe dezbateri teorii relativității, dacă nu și-ar putea rezuma teoriile în două fraze simple pentru a fi înțelese de un copil și de un bătrîn? S-a creat, astfel, un mod de a răspunde și de a înțelege.
— S-a creat cu spațiu și timpul există fără materie? Arzum se știe că fără materie n-ar mai fi nici timp, nici spațiu.
— Relația istorică dintre materie și spirit a fost alungată: ați de spațiu și timp în și de materialitate? Deși ați văd că era cel de-a treia revoluție științifico-tehnică, o teorie relevantă pentru un „adversar” al? Un reortor în a întreba încă odată pe dezbateri teorii relativității, dacă nu și-ar putea rezuma teoriile în două fraze simple pentru a fi înțelese de un copil și de un bătrîn? S-a creat, astfel, un mod de a răspunde și de a înțelege.
— S-a creat cu spațiu și timpul există fără materie? Arzum se știe că fără materie n-ar mai fi nici timp, nici spațiu.
— Relația istorică dintre materie și spirit a fost alungată: ați de spațiu și timp în și de materialitate? Deși ați văd că era cel de-a treia revoluție științifico-tehnică, o teorie relevantă pentru un „adversar” al? Un reortor în a întreba încă odată pe dezbateri teorii relativității, dacă nu și-ar putea rezuma teoriile în două fraze simple pentru a fi înțelese de un copil și de un bătrîn? S-a creat, astfel, un mod de a răspunde și de a înțelege.

Mihnea Gheorghiu

— Se poate vorbi de limite istorice inerente la legătură cu opera lui Marx și Engels?
— Opera teoretică a lui Marx și Engels și-a propus să răspundă unor întrebări fundamentale ale intelectualului și ale proletariatului secolului trecut, prin inaugurarea unei direcții, complet noi, în procesul cunoașterii filozofice și științifice, în acțiunea socială. Răspunsurile acestora sînt acum bine cunoscute și interpretate în toate sistemele de gândire, dar nu sînt încă aplicabile în totalitate în condițiile actuale.

— Opera teoretică a lui Marx și Engels și-a propus să răspundă unor întrebări fundamentale ale intelectualului și ale proletariatului secolului trecut, prin inaugurarea unei direcții, complet noi, în procesul cunoașterii filozofice și științifice, în acțiunea socială. Răspunsurile acestora sînt acum bine cunoscute și interpretate în toate sistemele de gândire, dar nu sînt încă aplicabile în totalitate în condițiile actuale.

— Opera teoretică a lui Marx și Engels și-a propus să răspundă unor întrebări fundamentale ale intelectualului și ale proletariatului secolului trecut, prin inaugurarea unei direcții, complet noi, în procesul cunoașterii filozofice și științifice, în acțiunea socială. Răspunsurile acestora sînt acum bine cunoscute și interpretate în toate sistemele de gândire, dar nu sînt încă aplicabile în totalitate în condițiile actuale.

— Opera teoretică a lui Marx și Engels și-a propus să răspundă unor întrebări fundamentale ale intelectualului și ale proletariatului secolului trecut, prin inaugurarea unei direcții, complet noi, în procesul cunoașterii filozofice și științifice, în acțiunea socială. Răspunsurile acestora sînt acum bine cunoscute și interpretate în toate sistemele de gândire, dar nu sînt încă aplicabile în totalitate în condițiile actuale.

— Opera teoretică a lui Marx și Engels și-a propus să răspundă unor întrebări fundamentale ale intelectualului și ale proletariatului secolului trecut, prin inaugurarea unei direcții, complet noi, în procesul cunoașterii filozofice și științifice, în acțiunea socială. Răspunsurile acestora sînt acum bine cunoscute și interpretate în toate sistemele de gândire, dar nu sînt încă aplicabile în totalitate în condițiile actuale.

— Opera teoretică a lui Marx și Engels și-a propus să răspundă unor întrebări fundamentale ale intelectualului și ale proletariatului secolului trecut, prin inaugurarea unei direcții, complet noi, în procesul cunoașterii filozofice și științifice, în acțiunea socială. Răspunsurile acestora sînt acum bine cunoscute și interpretate în toate sistemele de gândire, dar nu sînt încă aplicabile în totalitate în condițiile actuale.

— Opera teoretică a lui Marx și Engels și-a propus să răspundă unor întrebări fundamentale ale intelectualului și ale proletariatului secolului trecut, prin inaugurarea unei direcții, complet noi, în procesul cunoașterii filozofice și științifice, în acțiunea socială. Răspunsurile acestora sînt acum bine cunoscute și interpretate în toate sistemele de gândire, dar nu sînt încă aplicabile în totalitate în condițiile actuale.

— Opera teoretică a lui Marx și Engels și-a propus să răspundă unor întrebări fundamentale ale intelectualului și ale proletariatului secolului trecut, prin inaugurarea unei direcții, complet noi, în procesul cunoașterii filozofice și științifice, în acțiunea socială. Răspunsurile acestora sînt acum bine cunoscute și interpretate în toate sistemele de gândire, dar nu sînt încă aplicabile în totalitate în condițiile actuale.

— Opera teoretică a lui Marx și Engels și-a propus să răspundă unor întrebări fundamentale ale intelectualului și ale proletariatului secolului trecut, prin inaugurarea unei direcții, complet noi, în procesul cunoașterii filozofice și științifice, în acțiunea socială. Răspunsurile acestora sînt acum bine cunoscute și interpretate în toate sistemele de gândire, dar nu sînt încă aplicabile în totalitate în condițiile actuale.

— Opera teoretică a lui Marx și Engels și-a propus să răspundă unor întrebări fundamentale ale intelectualului și ale proletariatului secolului trecut, prin inaugurarea unei direcții, complet noi, în procesul cunoașterii filozofice și științifice, în acțiunea socială. Răspunsurile acestora sînt acum bine cunoscute și interpretate în toate sistemele de gândire, dar nu sînt încă aplicabile în totalitate în condițiile actuale.

— Opera teoretică a lui Marx și Engels și-a propus să răspundă unor întrebări fundamentale ale intelectualului și ale proletariatului secolului trecut, prin inaugurarea unei direcții, complet noi, în procesul cunoașterii filozofice și științifice, în acțiunea socială. Răspunsurile acestora sînt acum bine cunoscute și interpretate în toate sistemele de gândire, dar nu sînt încă aplicabile în totalitate în condițiile actuale.

— Opera teoretică a lui Marx și Engels și-a propus să răspundă unor întrebări fundamentale ale intelectualului și ale proletariatului secolului trecut, prin inaugurarea unei direcții, complet noi, în procesul cunoașterii filozofice și științifice, în acțiunea socială. Răspunsurile acestora sînt acum bine cunoscute și interpretate în toate sistemele de gândire, dar nu sînt încă aplicabile în totalitate în condițiile actuale.

— Opera teoretică a lui Marx și Engels și-a propus să răspundă unor întrebări fundamentale ale intelectualului și ale proletariatului secolului trecut, prin inaugurarea unei direcții, complet noi, în procesul cunoașterii filozofice și științifice, în acțiunea socială. Răspunsurile acestora sînt acum bine cunoscute și interpretate în toate sistemele de gândire, dar nu sînt încă aplicabile în totalitate în condițiile actuale.

— Opera teoretică a lui Marx și Engels și-a propus să răspundă unor întrebări fundamentale ale intelectualului și ale proletariatului secolului trecut, prin inaugurarea unei direcții, complet noi, în procesul cunoașterii filozofice și științifice, în acțiunea socială. Răspunsurile acestora sînt acum bine cunoscute și interpretate în toate sistemele de gândire, dar nu sînt încă aplicabile în totalitate în condițiile actuale.

— Opera teoretică a lui Marx și Engels și-a propus să răspundă unor întrebări fundamentale ale intelectualului și ale proletariatului secolului trecut, prin inaugurarea unei direcții, complet noi, în procesul cunoașterii filozofice și științifice, în acțiunea socială. Răspunsurile acestora sînt acum bine cunoscute și interpretate în toate sistemele de gândire, dar nu sînt încă aplicabile în totalitate în condițiile actuale.

— Opera teoretică a lui Marx și Engels și-a propus să răspundă unor întrebări fundamentale ale intelectualului și ale proletariatului secolului trecut, prin inaugurarea unei direcții, complet noi, în procesul cunoașterii filozofice și științifice, în acțiunea socială. Răspunsurile acestora sînt acum bine cunoscute și interpretate în toate sistemele de gândire, dar nu sînt încă aplicabile în totalitate în condițiile actuale.

— Opera teoretică a lui Marx și Engels și-a propus să răspundă unor întrebări fundamentale ale intelectualului și ale proletariatului secolului trecut, prin inaugurarea unei direcții, complet noi, în procesul cunoașterii filozofice și științifice, în acțiunea socială. Răspunsurile acestora sînt acum bine cunoscute și interpretate în toate sistemele de gândire, dar nu sînt încă aplicabile în totalitate în condițiile actuale.

— Opera teoretică a lui Marx și Engels și-a propus să răspundă unor întrebări fundamentale ale intelectualului și ale proletariatului secolului trecut, prin inaugurarea unei direcții, complet noi, în procesul cunoașterii filozofice și științifice, în acțiunea socială. Răspunsurile acestora sînt acum bine cunoscute și interpretate în toate sistemele de gândire, dar nu sînt încă aplicabile în totalitate în condițiile actuale.

— Opera teoretică a lui Marx și Engels și-a propus să răspundă unor întrebări fundamentale ale intelectualului și ale proletariatului secolului trecut, prin inaugurarea unei direcții, complet noi, în procesul cunoașterii filozofice și științifice, în acțiunea socială. Răspunsurile acestora sînt acum bine cunoscute și interpretate în toate sistemele de gândire, dar nu sînt încă aplicabile în totalitate în condițiile actuale.

— Opera teoretică a lui Marx și Engels și-a propus să răspundă unor întrebări fundamentale ale intelectualului și ale proletariatului secolului trecut, prin inaugurarea unei direcții, complet noi, în procesul cunoașterii filozofice și științifice, în acțiunea socială. Răspunsurile acestora sînt acum bine cunoscute și interpretate în toate sistemele de gândire, dar nu sînt încă aplicabile în totalitate în condițiile actuale.

— Opera teoretică a lui Marx și Engels și-a propus să răspundă unor întrebări fundamentale ale intelectualului și ale proletariatului secolului trecut, prin inaugurarea unei direcții, complet noi, în procesul cunoașterii filozofice și științifice, în acțiunea socială. Răspunsurile acestora sînt acum bine cunoscute și interpretate în toate sistemele de gândire, dar nu sînt încă aplicabile în totalitate în condițiile actuale.

— Opera teoretică a lui Marx și Engels și-a propus să răspundă unor întrebări fundamentale ale intelectualului și ale proletariatului secolului trecut, prin inaugurarea unei direcții, complet noi, în procesul cunoașterii filozofice și științifice, în acțiunea socială. Răspunsurile acestora sînt acum bine cunoscute și interpretate în toate sistemele de gândire, dar nu sînt încă aplicabile în totalitate în condițiile actuale.

— Opera teoretică a lui Marx și Engels și-a propus să răspundă unor întrebări fundamentale ale intelectualului și ale proletariatului secolului trecut, prin inaugurarea unei direcții, complet noi, în procesul cunoașterii filozofice și științifice, în acțiunea socială. Răspunsurile acestora sînt acum bine cunoscute și interpretate în toate sistemele de gândire, dar nu sînt încă aplicabile în totalitate în condițiile actuale.

— Opera teoretică a lui Marx și Engels și-a propus să răspundă unor întrebări fundamentale ale intelectualului și ale proletariatului secolului trecut, prin inaugurarea unei direcții, complet noi, în procesul cunoașterii filozofice și științifice, în acțiunea socială. Răspunsurile acestora sînt acum bine cunoscute și interpretate în toate sistemele de gândire, dar nu sînt încă aplicabile în totalitate în condițiile actuale.

— Opera teoretică a lui Marx și Engels și-a propus să răspundă unor întrebări fundamentale ale intelectualului și ale proletariatului secolului trecut, prin inaugurarea unei direcții, complet noi, în procesul cunoașterii filozofice și științifice, în acțiunea socială. Răspunsurile acestora sînt acum bine cunoscute și interpretate în toate sistemele de gândire, dar nu sînt încă aplicabile în totalitate în condițiile actuale.

— Opera teoretică a lui Marx și Engels și-a propus să răspundă unor întrebări fundamentale ale intelectualului și ale proletariatului secolului trecut, prin inaugurarea unei direcții, complet noi, în procesul cunoașterii filozofice și științifice, în acțiunea socială. Răspunsurile acestora sînt acum bine cunoscute și interpretate în toate sistemele de gândire, dar nu sînt încă aplicabile în totalitate în condițiile actuale.

— Opera teoretică a lui Marx și Engels și-a propus să răspundă unor întrebări fundamentale ale intelectualului și ale proletariatului secolului trecut, prin inaugurarea unei direcții, complet noi, în procesul cunoașterii filozofice și științifice, în acțiunea socială. Răspunsurile acestora sînt acum bine cunoscute și interpretate în toate sistemele de gândire, dar nu sînt încă aplicabile în totalitate în condițiile actuale.

— Opera teoretică a lui Marx și Engels și-a propus să răspundă unor întrebări fundamentale ale intelectualului și ale proletariatului secolului trecut, prin inaugurarea unei direcții, complet noi, în procesul cunoașterii filozofice și științifice, în acțiunea socială. Răspunsurile acestora sînt acum bine cunoscute și interpretate în toate sistemele de gândire, dar nu sînt încă aplicabile în totalitate în condițiile actuale.

— Opera teoretică a lui Marx și Engels și-a propus să răspundă unor întrebări fundamentale ale intelectualului și ale proletariatului secolului trecut, prin inaugurarea unei direcții, complet noi, în procesul cunoașterii filozofice și științifice, în acțiunea socială. Răspunsurile acestora sînt acum bine cunoscute și interpretate în toate sistemele de gândire, dar nu sînt încă aplicabile în totalitate în condițiile actuale.

— Opera teoretică a lui Marx și Engels și-a propus să răspundă unor întrebări fundamentale ale intelectualului și ale proletariatului secolului trecut, prin inaugurarea unei direcții, complet noi, în procesul cunoașterii filozofice și științifice, în acțiunea socială. Răspunsurile acestora sînt acum bine cunoscute și interpretate în toate sistemele de gândire, dar nu sînt încă aplicabile în totalitate în condițiile actuale.

— Opera teoretică a lui Marx și Engels și-a propus să răspundă unor întrebări fundamentale ale intelectualului și ale proletariatului secolului trecut, prin inaugurarea unei direcții, complet noi, în procesul cunoașterii filozofice și științifice, în acțiunea socială. Răspunsurile acestora sînt acum bine cunoscute și interpretate în toate sistemele de gândire, dar nu sînt încă aplicabile în totalitate în condițiile actuale.

— Opera teoretică a lui Marx și Engels și-a propus să răspundă unor întrebări fundamentale ale intelectualului și ale proletariatului secolului trecut, prin inaugurarea unei direcții, complet noi, în procesul cunoașterii filozofice și științifice, în acțiunea socială. Răspunsurile acestora sînt acum bine cunoscute și interpretate în toate sistemele de gândire, dar nu sînt încă aplicabile în totalitate în condițiile actuale.

— Opera teoretică a lui Marx și Engels și-a propus să răspundă unor întrebări fundamentale ale intelectualului și ale proletariatului secolului trecut, prin inaugurarea unei direcții, complet noi, în procesul cunoașterii filozofice și științifice, în acțiunea socială. Răspunsurile acestora sînt acum bine cunoscute și interpretate în toate sistemele de gândire, dar nu sînt încă aplicabile în totalitate în condițiile actuale.

— Opera teoretică a lui Marx și Engels și-a propus să răspundă unor întrebări fundamentale ale intelectualului și ale proletariatului secolului trecut, prin inaugurarea unei direcții, complet noi, în procesul cunoașterii filozofice și științifice, în acțiunea socială. Răspunsurile acestora sînt acum bine cunoscute și interpretate în toate sistemele de gândire, dar nu sînt încă aplicabile în totalitate în condițiile actuale.

— Opera teoretică a lui Marx și Engels și-a propus să răspundă unor întrebări fundamentale ale intelectualului și ale proletariatului secolului trecut, prin inaugurarea unei direcții, complet noi, în procesul cunoașterii filozofice și științifice, în acțiunea socială. Răspunsurile acestora sînt acum bine cunoscute și interpretate în toate sistemele de gândire, dar nu sînt încă aplicabile în totalitate în condițiile actuale.

— Opera teoretică a lui Marx și Engels și-a propus să răspundă unor întrebări fundamentale ale intelectualului și ale proletariatului secolului trecut, prin inaugurarea unei direcții, complet noi, în procesul cunoașterii filozofice și științifice, în acțiunea socială. Răspunsurile acestora sînt acum bine cunoscute și interpretate în toate sistemele de gândire, dar nu sînt încă aplicabile în totalitate în condițiile actuale.

— Opera teoretică a lui Marx și Engels și-a propus să răspundă unor întrebări fundamentale ale intelectualului și ale proletariatului secolului trecut, prin inaugurarea unei direcții, complet noi, în procesul cunoașterii filozofice și științifice, în acțiunea socială. Răspunsurile acestora sînt acum bine cunoscute și interpretate în toate sistemele de gândire, dar nu sînt încă aplicabile în totalitate în condițiile actuale.

— Opera teoretică a lui Marx și Engels și-a propus să răspundă unor întrebări fundamentale ale intelectualului și ale proletariatului secolului trecut, prin inaugurarea unei direcții, complet noi, în procesul cunoașterii filozofice și științifice, în acțiunea socială. Răspunsurile acestora sînt acum bine cunoscute și interpretate în toate sistemele de gândire, dar nu sînt încă aplicabile în totalitate în condițiile actuale.

— Opera teoretică a lui Marx și Engels și-a propus să răspundă unor întrebări fundamentale ale intelectualului și ale proletariatului secolului trecut, prin inaugurarea unei direcții, complet noi, în procesul cunoașterii filozofice și științifice, în acțiunea socială. Răspunsurile acestora sînt acum bine cunoscute și interpretate în toate sistemele de gândire, dar nu sînt încă aplicabile în totalitate în condițiile actuale.

— Opera teoretică a lui Marx și Engels și-a propus să răspundă unor întrebări fundamentale ale intelectualului și ale proletariatului secolului trecut, prin inaugurarea unei direcții, complet noi, în procesul cunoașterii filozofice și științifice, în acțiunea socială. Răspunsurile acestora sînt acum bine cunoscute și interpretate în toate sistemele de gândire, dar nu sînt încă aplicabile în totalitate în condițiile actuale.

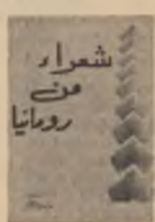
— Opera teoretică a lui Marx și Engels și-a propus să răspundă unor întrebări fundamentale ale intelectualului și ale proletariatului secolului trecut, prin inaugurarea unei direcții, complet noi, în procesul cunoașterii filozofice și științifice, în acțiunea socială. Răspunsurile acestora sînt acum bine cunoscute și interpretate în toate sistemele de gândire, dar nu sînt încă aplicabile în totalitate în condițiile actuale.

— Opera teoretică a lui Marx și Engels și-a propus să răspundă unor întrebări fundamentale ale intelectualului și ale proletariatului secolului trecut, prin inaugurarea unei direcții, complet noi, în procesul cunoașterii filozofice și științifice, în acțiunea socială. Răspunsurile acestora sînt acum bine cunoscute și interpretate în toate sistemele de gândire, dar nu sînt încă aplicabile în totalitate în condițiile actuale.

— Opera teoretică a lui Marx și Engels și-a propus să răspundă unor întrebări fundamentale ale intelectualului și ale proletariatului secolului trecut, prin inaugurarea unei direcții, complet noi, în procesul cunoașterii filozofice și științifice, în acțiunea socială. Răspunsurile acestora sînt acum bine cunoscute și interpretate în toate sistemele de gândire, dar nu sînt încă aplicabile în totalitate în condițiile actuale.

— Opera teoretică a lui Marx și Engels și-a propus să răspundă unor întrebări fundamentale ale intelectualului și ale proletariatului secolului trecut, prin inaugurarea unei direcții, complet noi, în procesul cunoașterii filozofice și științifice, în acțiunea socială. Răspunsurile acestora sînt acum bine cunoscute și interpretate în toate sistemele de gândire, dar nu sînt încă aplicabile în totalitate în condițiile actuale.

„O poezie vie”

Antologia de poezie românească, după cîte stim, prima în limba arabă”, alcătuită de poetul sirian Suleyman Awwad (născut în 1922, studiul de științe politice la Beirut, autor a patru volume de versuri) este o carte „de inimă”, menită în primul rînd după cum mărturisește în prefață traductorului, să atragă atenția asupra „grădiniilor poeziei românești”. Nealiniată după criteriile cronologice sau tematice, culegerea surprinde cîteva dintre cele mai cunoscute poeme ale literaturii noastre clasice (Eminescu: „Ce-ți doresc eu tie, dulce Românie!”, Octavian Goga: „La noi”, G. Coșbuc: „Trei Doamne, și toți trei”) precum și o selecție apreciabilă de poezie contemporană, selecție condiționată desigur de traducerea în limba franceză, publicată de revistele „Roumanie d'aujourd'hui” (1978), „Revista Română” (1978), precum și de antologia bilingvă „Treizeci de poezi române”. Sînt prezenți, cu un număr variabil de poeme, îndembi patriotice, dar și „păduricele”, cu accente neobișnuite pentru cîntecii din Orient, Alexandru Philippide, M. Beniuc, Horvath Imre, Fzanz Liehhardt, Geo Dumitrescu, Nicolae Labiș, Nichita Stănescu, Ioan Alexandru, Constanța Buzea, Ana Blandiana, Grigore Hagiu, Petre Ghețu.

O prefață bine documentată asupra folclorului și literaturii române vechi, adevărată trecere în revistă a drumului parcurs de la „Scrisoarea lui Neaeșcu”, și „Învățăturile lui Neaeșcu” după criteriile cronologice sau tematice, culegerea surprinde cîteva dintre cele mai cunoscute poeme ale literaturii noastre clasice (Eminescu: „Ce-ți doresc eu tie, dulce Românie!”, Octavian Goga: „La noi”, G. Coșbuc: „Trei Doamne, și toți trei”) precum și o selecție apreciabilă de poezie contemporană, selecție condiționată desigur de traducerea în limba franceză, publicată de revistele „Roumanie d'aujourd'hui” (1978), „Revista Română” (1978), precum și de antologia bilingvă „Treizeci de poezi române”. Sînt prezenți, cu un număr variabil de poeme, îndembi patriotice, dar și „păduricele”, cu accente neobișnuite pentru cîntecii din Orient, Alexandru Philippide, M. Beniuc, Horvath Imre, Fzanz Liehhardt, Geo Dumitrescu, Nicolae Labiș, Nichita Stănescu, Ioan Alexandru, Constanța Buzea, Ana Blandiana, Grigore Hagiu, Petre Ghețu.

Grete Tartler

*) „Shu'ara' min Rumania” („Poezii din România”), Damasc, 1979

Pictorul George Ionescu

— V-ați întors recent din Grecia...
— Da, am fost invitatul Galeriei „Rithmos” din Larisa, o localitate care se află în Tessalia. Am deschis o expoziție de pictură care s-a bucurat de un frumos ecou în presă și de o mare afliuență de public.

— Plecați din nou în Statele Unite?
— Da, în curînd voi deschide o nouă expoziție, pe care o vreau, de asemenea, un omagiu adus României, pe calea pe care mi-am slujit țara întodeauna: cu penelul și culoarele mele.

— În ultimii ani v-ați bucurat de atenția unor renumite galerii din Elveția, Franța și Statele Unite. Care considerați că este secretul acestui succes al lucrărilor dumneavoastră?
— În general, am fost vizitat în atelier de către reprezentanții unor galerii care se arătau interesate de pictura românească. Vreau să subliniez, de altfel, că există în lume un mare interes față de arta noastră și față de pictura în artă. Consider că ar trebui să facem mai mult pentru popularizarea artei românești, deoarece mesajul său este ușor accesibil și reprezintă unul dintre cele mai autentice moduri de afirmare ale culturii noastre peste hotare. Am putut să văd cu ochii mei cum publicul american revela în fața peisajelor și a celorlalte lucrări din expozițiile la care am participat. De exemplu, subliniez activitatea Galeriei William Oates din Memphis, condusă acum de doamna Rena Dewey. De opt ani expun în mod permanent la această galerie. De altfel, domnul Oates a organizat și văd porțile de grup precum și etnografice, aducîndu-și o contribuție esențială la introducerea artei românești în sudul Statelor Unite. Eu însuși și reprezentanții galeriei am apreciat întodeauna că efortul nostru priveste o finalitate mult mai amplă decît simpla expunere a lucrărilor unui artist plastic. Artă mea se vrea în strălucita imagine a României, o propunere de cunoaștere a țării mele.

Din presa americană, în legătură cu expozițiile precedente ale pictorului George Ionescu: „Ionescu se identifică cu natura și cu patria sa, România. Și astfel, când artistul își aduce rodul muncii sale în Memphis, ne aduce țara sa și poporul său așa precum le vede el. Este o viziune reflectînd o pasiune a omului, simțimînt și afecțiune pentru tot ceea ce artistul găsește în jurul său și lingă el. Nicăieri acest lucru nu este mai evident decît în tabloul „Femeia în albastru”, o figură simplă, atîngînd o vază pusă pe o față de masă galbenă într-o lumină blîndă, de interior. În proporție, echilibrul, conturul și caracterul, acesta este felul de pictură care-ți satisface ochiul.”

„George Ionescu este un artist ce trăiește în România (...) Este un pictor al lumii și nu numai al țării sale; obiectele și lucrurile cu care el este mult familiarizat sînt obiecte care mai scose în evidență. Cîteva guturi într-o culoare soanantă, o femeie nruîncă lingă usă, un lac pe care se odihnesc frunzele toamnice, țărînci în pauze de lucru, buchele detrandafir, cîntecime și cîntecime sînt pictate cu o culoră blîndă, caldă, în subtile tonuri, unde subiectivitatea domină. Există o mare soliditate în picturile lui G. Ionescu, care te fac să uși pur și simplu că sînt pictate pe pînză.”

Rep.

REVISTA STRĂINĂ

● SCRIITORUL TURC YACHAR KEMAL este autorul unei cărți celebre „Legendă și mitologie de lauri”, despre care se afirmă în presa literară că atinge „dimensiuni mitice”. Viziunea celorlaltor mîe de lauri care sînt mișcări dintr-o parte în alta de către măsuri abuzive ce împiedică folosirea unor pășuni pferate de un trib stănc de turcomani constituie o imagine halucinantă, nucleul narativ al întregii cărți. Este subliniată de asemenea creația tipologică și extraordinară plăcere a povestirii, în cea mai bună tradiție orientală. Yachar Kemal este un nume ce trebuie reținut în literatura de astăzi de pe întreaga planetă.

BORIS VIAN

Evadatul

S-a născut în jos, pe deal, Picioarele i'zbauc piatra, restogolindu-le Acelo sau, între cei patru pereți Cu jule siena cinta

El respira mîrosul capacilor cu trupul sau cu un cuprător L'însoțea lumina lăcîndu-i umbra să joaca

Numai să-mi lase timp Sărea printe iarburî A cules două frunze galbene lăcate de soavă și soare

Tevele de oțel albastru acupiau Scurte și aspre i'zbucniri de foc Numai să-mi lase timp A și-și lîngă apă

A și-a scufundat feța Rîdea de ferice, a băut Numai să-mi lase timp S-a ridicat să sară

Numai să-mi lase timp O vispe de aramă fierbinte L'i-a fuigerat pe celăilalt mai S'apoi singele cu apa s-o amestecă

A avut timpul să vadă Timpul să bea din acest pîriu Timpul să ducă la buze Două frunze umplite de soare

Timpul să-și ridice de asosini Timpul să atîngă celăilalt mai Timpul să alege cîteva femei lui

A avut timp pentru tot.

În românește de Daniel Nicolescu

a poezilor lui Emily Dickinson, precum și o culegere de scrisori și documente biografice traduse pentru prima oară de către Amy Karolyi. În prefață, traducătoarea spune: „O studiu de cînciprezează azi pe Emily Dickinson. (...) A face o ediție din poemele sale nu înseamnă un act de pietate, ci tine de o adevărată datorie”. Comentariul subliniază valoarea achivalențelor și rigurozitatea interpretărilor realizate de Amy Karolyi.

● O REVISTĂ bine primită de către public este „Palcock” care apare de două ori pe săptămînă în R.P. Ungară. Deși este editată în provincie, publicația se referă la viața artistică și culturală a întregii țări, reprezentînd îndembi departamentul critic și eseurile sociale și politice. Poeziile și proza aparțin cu precădere scriitorilor din partea de nord a Ungariei, precum și cele mai importante din articolele de istorie, care se referă la tradițiile artistice și geografice ale locului unde este publicată revista.

REDACȚIA : București, Piața Școlii Nr. 1, tel. 17 32 69
ADMINISTRAȚIA : Calea Victoriei Nr. 115, tel. 50 74 96
ABONAMENTELE :
3 luni — 13 lei ; 6 luni — 26 lei ; 1 an — 52 lei
Tiarul executat la :
COMBINATUL POLIGRAFIC „CASA ȘCINTEI”
Paginător Dobre Marlan

Luceafărul

Revistă editată de UNIUNEA SCRITORILOR din REPUBLICA SOCIALISTĂ ROMÂNIA

Redactor șef: Nicolae Dragoș, Mihai Ungheanu (redactor șef adjunct), Teodor Balș (secretar responsabil de redacție)

